

tribuna

APRIL 1997, ŠT. 4

ŠE TO SPIJEMO, pa gremo ...

v tej številki:

ŠTUDENT

razkriva celotno ozadje ukinitve Tribune. Komu spravi na negativi 2?

Ne joči, Eva Duarte!

Še pol leta nas loči od predsedniških volitev, novi predsednik pa je že znan.

SAMOMOR

Tokrat razmišljanja o samo(u)moru. Stran 13.

Postanite odvisni!

Berite o odvisnosti take in drugačne vrste v Torišču na str. 12.

Potniki za Torino

Kdo, kdaj, kaj, zakaj in še več o slovenskih potnikih pripravljenih za Torino. preberite na strani 8. Ekskluzivno pa za vas dodajamo še "art" spisek, ki ga bodo zapakirali v mobilne potovalne priprave.

RAZPIS za študentsko

kratko zgodbo najdete na strani 10. Poleg tega, da vas opozarjamo, da se datum razpisa z vsako besedo približuje, v novinarskem žargonu rečeno dnevu oddaje, mimogrede zelo neprijazna fraza, smo za vas ponatisnili vsa pravila in možnosti za pravilno in pravočasno oddajo. Literati na plano!

Zadnje čase se mi dogaja, da sem pogosto sebe volje in nezadovoljen s svojim novinarskim delom, saj mi vseskozi nekaj hodi narobe. Zoprno pri vsem tem pa je to, da zaenkrat še nisem uspel ugotoviti, kaj je tisto, kar me spravlja v negativno razpoloženje. Je to morebiti stol, na katerem sedim in ima negativne vibracije? Je kriv slab zrak v prostoru uredništva na Kersnikovi? Zdi se mi, da človek glavobola običajno ne more dobiti zgolj zaradi slabega stola ali zraka, kajti bolj verjetno je, da so za slabo počutje krivi ljudje. Če so slabi, je seveda vprašanje, na katerega si lahko odgovorite kar sami. Jaz sem namreč že prepričan, da je v moji okolici kar nekaj ljudi, ki bi me z veseljem pospremili in mi zaželeli "zbogom". Razlog za to je povsem razumljiv in tiči v novi uredniški politiki študentskega časopisa, ki temelji na načelni kritičnosti do aktualnih družbenih in političnih vprašanj, kar seveda pomeni tudi pozorno spremljanje in neprizanesljivo ocenjevanje dela študentskega parlamenta in študentske vlade. Slednja je zaenkrat še nekoliko pasivna - njen resorni minister za založništvo pa je sploh med najbolj pasivnimi -, toda spomnimo se samo izjave bivšega predsednika študentske vlade, da bo Tribuna zgolj še informativni časopis, se pravi nekaj takega kot je revija Mesečni statistični kazalci, ki jo izdaja Vladni urad za statistiko ... Ob tovrstnih primerjavah je razlogov za slabo počutje torej več kot dovolj, saj stvari v vsakem pogledu niso takšne, kakršne bi morale biti. Pravzaprav je trenutno stanje v državi še najbolj po meri slabournim medijskim škandalom, v katere je vpleteno tudi nekaj nekoč kolikor toliko racionalnih

novinarjev; le-ti se namesto z družbenimi in političnimi vprašanji zdaj ukvarjajo le še s tračarijami rumenega tiska, s čemer pa so hote ali ne hote pripravili vso svojo zanimivost in avtentičnost, da o verodostojnosti ne govorimo. V nastali situaciji je potem zelo težko najti kar koli resnično spornega ali vprašljivega, zato je vsaka "zanimivost" več kot dobrodošla. Še posebej to velja za znamenito Študentsko organizacijo univerze (ŠOU), ki smo ji v tokratni številki posvetili posebno pozornost, četudi bo marsikdo temu oporekal, češ da si ne zasluži nikakršne pozornosti. Nekateri so celo prepričani, da bi ŠOU morali obvezno razpustiti, kar težko verjamem; le od kod bi pa potem mnogoštevilni pomočniki, namestniki, strokovni sodelavci, svetovalci in pooblaščenca za sončno upravo črpali svoje honorarje, dotacije, sponzorstva in ostale finančne transakcije, ki se - o tem govorijo že snažilke na mariborski univerzi - pogosto opravljajo po sila sumljivih poteh. Toda že spet se približujem temi, o kateri nima smisla govoriti, namreč korupciji in podobnih "zadevah", ki so za resno raziskovalno novinarstvo preveč metafizično neotipljive, da bi človek pričakoval kakršen koli konkreten rezultat ... Pač pa sem nedavno doživel sila konkreten rezultat, ki ga je prek poslanca ŠP Urbanije posredovala komisija za založništvo in javna glasila, in sicer, da morajo na Tribuni do besede priti tudi "levi novinarji". Izraz "levi novinarji" mi je nemudoma povišal pritisk, zato sem eminenca katoliških poslancev nemudoma razložil, da se na Tribuni zaenkrat še ne delimo po takšnem ključu. Zaradi mene smo lahko vsi levičarji, če nam bo potem kaj bolje. Sploh

me tovrstna besedenja okrog tako butastih vprašanj čedalje bolj živcirajo. Koga pa še briga, kdo se ima dandanes v Sloveniji za levičarja: študenti se sicer radi prištejejo k levici, a predvsem zaradi prestiža, saj so nas vedno učili, da se pač bolj spodobiti biti levičar. (Morda ravno zato danes tako primanjkuje desničarjev?) Bolj kot tovrstna vprašanja bi nas moralo v tem trenutku zanimati napovedano povišanje avtomobilskih zavarovalnin za lastnike med 18. in 25. letom, ki bo prizadelo (tudi) študente. Napovedano povišanje zavarovalnin za 35% je morebiti res diskriminacijsko z vidika 14. člena ustave (enakost pred zakonom), toda obenem je tudi nad vse dober pokazatelj obnašanja liberalne države do svojih študirajočih državljanov. Lani so nam hoteli perfidno ukiniti bone, letos nam obljublajo podražitev avtomobilskega zavarovanja, drugo leto pa ... Odnos oblastne nomenklature do študentov je zadnje čase zelo arogant in nesramno ignorantski. V takšnih razmerah je le še vprašanje časa, kdaj se bo našel dovolj sposoben študentski politik in organiziral kako bolj odmevno protestno akcijo, ob kateri bo končno tudi stranki, ki je na oblasti že (pre) dolgo, postalo jasno, da njen brutalni liberalizem postaja že preveč škodljiv in socialno nesprejemljiv. Ravno ta stranka se tudi vseskozi hvalisa s svojo sredinskostjo; je skratka nekaj takega kot so Bum Neodvisni (Jože Vozelj). Omenjeni stranki torej nista ne levi ne desni, ampak sredinski. No, če je tako, potem jima lahko že na prvih študentskih demonstracijah pokažemo, kaj si mislimo o njih - z dvignjenim sredincem, kajpak.

DEJAN STEINBUCH - PF

ŠTUDENTJE zafrknili

ZAVAROVALNIŠKI LOBI

Zavarovalnice so si v prejšnjem letu privoščile največjo rast plač v Sloveniji, in da bi lahko podoben podvig izpeljale še letos, so si domislile, da bi denar prispevali mladi. Misleč, da jim bo uspelo, so z blagoslovom ministrstva za finance (zanimivo bi bilo zvedeti, kdo je fasal kakšno provizijo) dvignile avtomobilske zavarovalnine za mlade med osemnajstim in petindvajsetim letom za petintrideset odstotkov. Za študentski žep bi to pomenilo slabih deset jurjev za rang avtomobilov, s katerimi se večinoma prevažamo okrog. Ta ukrep so zavarovalnice utemeljevale s priporočilom vlade, naj obdavčijo tiste, ki povzročijo največ nesreč. Po statistiki pa so to med drugim tudi mladi. Predvsem pa naj bi mladi, glede na to, da večinoma ne zasedamo še nobenih pomembnih javnih in drugih funkcij, najlažje požrli ta zavarovalniški krompir. Toda to je bil račun brez krčmarice, študentske organizacije Univerze. Le-ta je takoj začela zbirati podpise proti temu diskriminatornemu ukrepu in po zadnjih podatkih naj bi se le-teh zbralo že štirideset tisoč. Organizirana je bila javna tribuna, kjer so se soočili predstavniki zavarovalnic in ministrstva za finance na eni strani ter študenti, Zveza potrošnikov, AMZS, Svet za vzgojo in preventivo v cestnem prometu in Zveza šoferjev na drugi. Kmalu se je izkazalo, da sklep zavarovalnic sloni na šibkih temeljih. Mladi nismo edina rizična skupina. Izkazalo se je, da moški povzročijo več nesreč kot ženske, pomembna je pogostost vožnje, vozniški staž in še marsikaj. Eni so govorili o diferenciaciji, drugi o diskriminaciji.

Vzdušje v dvorani je bilo seveda odločno na strani študentov, tako da so bili pravzaprav zagovorniki povišanja pod nenehnim pritiskom. Na koncu pa je predstavnik ministrstva za finance le priznal, da je mogoče stvar res malo nedorečena. Naslednja poteza ŠOU-a je bil koncert v podporo mladim, na katerem so igrali Holđer, Skunk funk in Avtomobili (le zakaj prav oni?). Par znanih osebnosti s Primožem Peterko na čelu je v svojem nastopu izrazilo svoje nestrinjanje s potezo zavarovalnic. Za drugi april so bile napovedane demonstracije. In? Ne bo jih. Študentje smo zmagali. Premije se dvignejo za dvajset odstotkov za celotno populacijo. Zaenkrat. Ampak zmagale so tudi zavarovalnice, ki so dosegle dodatni priliv na svoje račune. Najbolj pomembno pa je, da smo državi spet dokazali, da smo študentje segment populacije, na katerega je treba računati, in da bo treba v prihodnje, ko se bo sklepalo o podobnih zadevah, upoštevati tudi naše mnenje.

ANDREJA B. BRIC - EF

KJE STE študentje REVOLUCIONARJI?

V torek 25.3. 1997 so bile na Prešernovem trgu demonstracije zoper 30% višjemu avtomobilskemu zavarovanju za mlade do petindvajsetega leta. Kljub temu, da je bilo za zabavo poskrbljeno, igrala je namreč mlada rok skupina, udeležba ni bila pretirano velika. Večina je bila videti brucov, ki so hoteli videti, kako bodo razpoloženi njihovi starejši kolegi. Najbrž so bili razočarani, saj je med množico vel duh apatičnosti. Organizatorji so se sicer trudili in so želeli spodbuditi množico s tem, da bi skupaj zapeli staro pionirsko pesem "Lepo je v naši domovini biti mlad". Upali so, da bo pesem v množici vzbudila občutek kolektivne pripadnosti, a prvi poskus je bil zaman. Govornik je pesmico skoraj "odsoliral". Čez nekaj časa je poskusil še enkrat. Tokrat je bilo za spoznanje bolje, vendar raje ni več poskušal zaradi morebitne blabaže. Sicer sem takšno vzdušje kar nekako pričakovala, glede na odgovore, ki sem jih dobila, ko sem spraševala kolege, ali bodo šli na demonstracije. Glasili so se nekako takole: "Ne da se mi; moram prevajati nemščino; moram se učiti za izpit, ki ga imam čez en teden;...". Najbolj šokanten odgovor pa je bil, ko mi je nekdo odgovoril, da bo v tem času, ko naj bi demonstriral raje delal, da bo lažje plačal tistih 30%! Ni kaj, duh kapitalizma (egoizma) je zaplaval tudi med študente in tako misli vsak le nase in se raje ne izpostavlja demonstracijam.

Pa da ne bo kdo rekel, da je bila nizka udeležba zato, ker je igrala rok skupina, danes pa skoraj vsi poslušajo rave. Sprijaznimo se z dejstvom, da med našo populacijo ni nekega idealizma in uporništva. Zakaj naj bi ju torej pričarala Tribuna?

POLONA DRAGAŠ - FDV

Turistična agencija **MAONA Piran** Vas vabi, da prvomajske praznike preživite v našem počitniškem naselju Bungalovi **Club Maona** v Piranu. Za študente **študentske cene**: Spanje že za **1.500 SIT**, polpenzion **2.500...**in veliko zabave.

Program v Clubu:

1. maj - "K-Passa", ena najbolj vročih folk-rock skupin Velike Britanije
2. maj - Mini Blues Fest: Nastopajo skupine:
  - ♦ **Midnight Express** in **The Blue Thang** iz Italije
  - ♦ **Bakala Blues Band** iz Kopa... in še veliko presenečenj.

Za vse informacije in rezervacije pokličite:

Turistična agencija **MAONA**
Cankarjevo nabrežje 7, PIRAN
Tel. (066) 746 423 in 746 508

dosjeji X

UROK LEPE HELENE

Danilo S. se je zbudil zbegan. Stopil je pred ogledalo in dolgo opazoval razmrščen obraz, ki je boljšeč vanj. Potem se je obrnil in zazrl v ženo, ki je mirno ležala na postelji. Za trenutek je okleval, nato se je spet ozrl v ogledalo. Zakričal je od groze in odskočil: v ogledalu ni bilo več neobritega obraza! Vanj je gledalo Milanovo cinično čelo! Očitno mu jo je mali resno posvetil...

Zgodbico sem si kajpak izmislil (brez kakršnih koli asociacij na Kajko), pač zgolj kot ilustracijo, kaj se lahko zgodi novinarju, če se preveč identificira s svojim najmanjšim junakom. Posebej tragično je, če tak novinar, ki ima o junaku slabo mnenje, celotno zadevo pripelje na čisto osebni nivo. Tu namreč stvari niso več nedolžne, kajti nepošteno in nekorektno je bralcem razkrivati temačna ozadja in šokantne zgodbe, ob tem pa vseskozi prehajati v osebno prizadetost in računati na njihove simpatije. Popolnoma jasno je, da takšno pisanje nima niti najmanjšega smisla, celo posem in predvsem kontraproduktivno je, zato se mi zdi čudno, da nekateri tega še niso ugotovili. Sicer pa mož, ki sem ga omenil, ni edini novinar, ki me je na tak način razočaral. Nedavno sem se imel priložnost ob kozarčku vina pogovoriti z znamenito novinarko nacionalne televizije, ki rada pove, da je bila že večkrat suspendirana. Pohvalila se mi je s svojo obveščenostjo o predsedniku in mi mimogrede zabrusila, kje živim, da ne vem tega, kar mi pripoveduje. Morda je bilo spet krivo vino - kar je seveda najlažje reči -, toda prvič po dolgem času sem se vprašal, kaj se godi z mano, da postajam tako neprizanesljiv, celo sarkastičen do tovrstnih razkritij. Na nek način sem se počutil klavirno; ker sem izpadel kot predsednikov *advocatus diaboli*, toda to je bila zgolj posledica neprijetne ugotovitve, da sem priča nekakšni mitologizaciji oz. demonizaciji - kakor vam ljubše - določene osebe, ki morebiti res ni tako nedolžna, kot izgleda na prvi pogled. A ravno v tem je srž slovenskega politiziranja, tudi novinarskega: predsednika se bodisi večinoma slepo povečuje in hvalisa bodisi se o njem bore slabo piše in govori. Nikjer pa nobene vmesne možnosti; nobene vljudnosti, korektnosti in nobene zaresne - kritičnosti. Zdi se sicer absolutno paradoksalno, a vseeno drži: vsako demoniziranje predvsem povzdigne človeka, ga - napravi nedotakljivega. Kmečko povedano, ljudstvo si reče: "Uhh, ta ima tse niti v svojih rokah! Ta je glavni!" Toda mar je res tako? Čemu ta (nezavedni) strah pred njim, čemu novinarski kompleks "nič se ne da spremeniti"? Vse to so zgolj prazne fraze in izgovori pred nečim, kar je bistveno zahtevnejše in seveda tudi odgovornejše: lotiti se človeka z racionalnimi argumenti, dokazati utemeljenost svojih navedb in šele potem računati na kak resen učinek svojega pisanja. Kajti dokler novinar ne spozna, da sta njegova moč in ostrina v korektnem in argumentiranem pisanju, zaradi česar bo vsak prizadeti politik trikrat premislil, preden si ga bo drznil tožiti; dokler bodo mediji pisali zgolj črno-belo, vse dolje bodo novinarji Danilovega tipa - z vsem respektom do njegovih analiz tranzicije - zgolj nepomembni in nikogar ogrožajoči nergači, katerih glas ne bo segel niti do predsednikove predsobe. Šele potem, ko bo nastopil resnični kopernikanski obrat naših "ustvarjalcev javnega mnenja", bomo doživeli dan, ko nič več ne bo tako, kot je bilo: slovenski tisk bo namreč tako vpliven, da si niti sam predsednik ne bo več drznil igrati pokra pod mizo. Sicer pa, vsakemu goljufivemu kvartopircu enkrat zmanjka jokerjev. Takrat je pa hudo...

DEJAN STEINBUCH - PF

ŠOU je dober posej

1 3. marca je imel študentski parlament 10. redno sejo, na kateri so poslanci sprejeli finančni načrt za leto 1997. V finančnem načrtu so tako kot vsako leto zapisani isti cilji: zagotovitev sredstev za študentsko združevanje in izboljšanje ekonomsko-socialnega položaja študentov. Tudi metode za doseganje ciljev so iste. Zanimivo je, da se poslanci zavzemajo tudi za "racionalizacijo celotnega poslovanja z znižanjem stroškov delovanja". Da je to le fraza, ki jo poslušamo iz leta v leto, je na seji ŠP opozoril že poslanec Saša Fras. Oglejmo si nekaj števil.

- Sejnine in honorarji ŠP so glede na lansko leto povečani za 24,3 % in znašajo okroglih 21 milijonov tolarjev.
- Sredstva za delo študentske vlade (brez dotacij) so povečana za četrtno, na 48.268.000 SIT.
- Honorarji za ŠV so povečani za 38,7 %, na 15.340.000 SIT.
- Glede na to, da ŠV razpolaga s 198 milijoni, gre za njene honorarje 7,73 % teh sredstev, lani pa je bilo namenjenih le 6,51 %.
- Materialni in drugi odhodki skupnih služb so povečani za 28,2 %, na 50 milijonov.
- Plače skupnih služb znašajo skoraj 68 milijonov tolarjev, povečane so za 7 %.
- Višina vseh plač in honorarjev znaša kar 205.421.830 SIT.
- Če ne štejemo plač in honorarjev v študentskem servisu, ki bo letos povečal število poslovalnic, naj bi se skupna vsota

vseh plač in honorarjev letos povečala s 102 na 120 milijonov, torej za 17,6 %. Po besedah direktorja Grande menda zaradi povečane realizacije.

- Vsota vseh sredstev za reprezentanco znaša 2.600.000 SIT. Sprašujemo se, ali se ves ta denar res porabi koristno ali pa se iz njega financirajo tudi interni žuri, kot npr. nedavni v Čateških toplicah, za katerega je vsak udeleženec baje dobil kar 7000 tolarjev.

Najbolj paradoksalno je, da je minister za finance pri določanju višine plač vezan na famozni pravilnik o plačah in honorarjih, ki določa njihove koeficiente. Tako so sredstva za plače, ki zasedajo očitno prevelik del

proračuna, fiksirana in se jih sploh ne da korigirati tako kot ostale proračunske postavke. Varčevati je zato treba drugje. Minister je tako npr. sredstva za dotacije znižal za 18,4 %.

Sprememba pravilnika je v pristojnosti ŠP in ne vemo, zakaj ga vendar ne racionalizirajo, ko pa stalno poslušamo, da so previsoke plače najbolj žgoč problem. Sprašujemo se tudi, kakšna je učinkovitost delovanja ŠOU-a oz. upravljanja s študentskim denarjem ob takem večanju sredstev, namenjenih izključno razraščajoči se birokraciji.

Ob spremljanju seje ŠP pa smo opazili še nekaj drugega. Kljub številnim kritikam in

pripombam poslancev na posamezne postavke, parlament pravzaprav ni glasoval o nobeni spremembi finančnega načrta, ampak ga je v predlagani obliki kar potrdil. Očitno je bil kompromis sklenjen že prej. Ob taki farski parlamentarne demokracije ne vemo, zakaj študentski parlament pravzaprav sploh potrebujemo, če igra le formalno vlogo. Morda zato, da ŠOU rešuje socialne probleme študentskih poslancev, ki so zaslužili 5230 tolarjev za udeležbo na seji, ki je bila glede na hrup in neresnost dela bolj podobna kakšni pivnici.

KRIČAČ

Vili Granda

IMPERIJ NA KERSNIKOVI

Mnenja študentov o njihovi organizaciji

O tem, kaj si mislijo o ŠOU-u, sem povprašal nekaj študentov. Za študentsko organizacijo so vsi vprašani že slišali, vendar marsikdo pojmov, kot so ŠOU, študentska organizacija, študentska vlada in parlament ter K4, ne zna povezati. Vmes se mešajo še študentski servisi, Radio študent in celo tednik Mladina. Skoraj vsak pa kot najbolj pozitivno dejavnost ocenjuje študentske bone za prehrano. Pri dobrih stvareh se spomnijo tudi na kupončke za študentske popuste in klub K4. Zanimiva je na primer izjava: "Klub K4 mi je všeč, a bi bil bolj vesel, če bi ga zaprl, ker živim v bližini." Mlajši gosti kluba, predvsem tisti, ki še niso študenti, morda celo dijaki ne, si večinoma želijo, da bi bil K4 bliže njihovem domu. Pri starejših pa se pokaže efekt: "Samo ne na mojem dvorišču," in čeprav so pogosto v K4, nikakor ne bi hoteli stanovati v njegovi bližini. Študentom se volitve zdijo čudne, saj pravijo, da kandidatov, če pozabimo, da jim tik pred volitvami povedo nekaj puhlic, sploh ne poznajo. Potem pa volijo, ali tiste, ki jih osebno poznajo, ali pa teh ne volijo ravno zato, ker jih poznajo. In to se potem pokaže

tudi na volitvah, saj se marsikdo volitev ne udeleži tudi zato, ker nobenemu kandidatu ne zaupa. Spet drugi pridejo volit zato, da ne bi bili spet izvoljeni isti kandidati kot prejšnje leto, saj se še spomnijo, kako so jih naplahtali v prejšnjem mandatu. Morda sem tudi zato največ negativnih pripomb slišal na račun študentske vlade in parlamenta. Poleg tega, da so premalo opazni, nekateri vprašani trdijo, da se nekateri poslanci obnašajo skrajno oportunistično in da so pripravljene pozabiti na vse obljube, samo da bi prišli do pomembnejših položajev. Nekateri mislijo, da bi bila študentska vlada in parlament bolj učinkovita, če bi temeljila na prostovoljni osnovi (brez sejin). Izgleda pa, da prav vsi študenti svojim predstavnikom zavidajo sejnine.

UROŠ KEJŽAR - FE

Pravna pomoč za študente

Sem absolventka in fakulteta mi je marca podaljšala status absolventa še za nadaljne pol leta, Komisija pa mi ni odobrila podaljšanja bivanja v študentskem domu. Zakaj me mečejo iz študenta, če so mi na fakulteti status podaljšali? Očitno sem namreč morala na fakulteti navesti utemeljene razloge, saj mi v nasprotnem primeru statusa ne bi podaljšali. Sem dobra študentka, drugi letnik sem sicer ponavljala, kar pa je bilo pogojeno z daljšo boleznijo, ki sem jo prestala.

Pravna pomoč za študente je prepričana, da ti glede na Pravilnik o pogojih in merilih ter postopku za sprejem v ŠD (v nadaljevanju Pravilnik) pravica do bivanja v študentu nesporno pripada. Komisija za sprejem študentov v ŠD (v nadaljevanju Komisija) žal misli drugače. Glede na prakso, ki jo ima, bi lahko rekli, da dovoljuje podaljšanje bivanja v študentskem domu po naslednjem "ključu": čas trajanja študija (največkrat je to štiri leta) + eno leto absolventa + eno leto ali ponavljanja ali podaljšanja absolventa. Za Komisijo je to nekakšen kriterij uspešnosti študenta, pri čemer sploh ni pomembno, ali je študent ves ta čas bival v študentskem domu ali ne. Po njihovem tolmačenju ti torej izpadeš. Vse skupaj pa še zdaleč ni izgubljeno. V osmih dneh se pritoži na sklep Komisije. Če lahko z objektivnimi razlogi (bolezen...) utemeljiš ali leto ponavljanja ali podaljševanje absolventa, potem imaš veliko možnosti, da bo Komisija za pritožbe kljub zgoraj omenjenemu ključu ugodila tvoji pritožbi. V pritožbi torej bodi pozorna predvsem na dve stvari:

- 1) Obrazložiti moraš, da si drugi letnik ponavljala zaradi bolezni in ne po svoji krivdi. Najbolje bo, da predložiš dokazila specialista. V primeru, da si v tem času imela tudi kakšne druge težave iz 5. člena Pravilnika (npr. težak socialni položaj), predloži dokazila tudi o tem.
- 2) Opredeliti moraš tudi razloge zaradi katerih so ti podaljšali absolventa. Strinjamo se s tabo, da si te razloge očitno že navedla v prošnji, ki so jo za podaljšanje vložila na fakulteti, saj so ti absolventa podaljšali. Komisija pa se dejansko še enkrat suščja v presojo tvojih razlogov (kakšen nesmisel in nezaupanje do fakultetnih organov!), saj so po njenem mnenju fakultete preveč radodarne s podaljševanjem absolventa. Opozorili bi te, da so upravičeni (in posledično upoštevani) predvsem razlogi, navedeni v 5. členu Pravilnika. Predloži torej kakršnokoli dokumentacijo, ki ti je v prid (zdravniško, socialno...). Po možnosti si pridobi tudi priporočilo mentorja diplomske naloge ali (in) kakšnega drugega profesorja na fakulteti. Ti in vsi ostali se lahko za pomoč pri sestavljanju pritožbe ter za vse ostale informacije osebno obrnete na Pravno pomoč za študente (PPŠ), Kersnikova 4, soba 101 (tel. 131 70 10, int. 282). Na voljo smo vam v ponedeljek med 13. in 15. uro in od torika do četrta med 10. in 12. uro.

RAJ ZA 1. MAJ!

Sempeter, 063/702 - 405
Celje, 063/481 - 550
Ljubljana, 061/12 64 173

KORČULA - KLUB DOBER DAN

-ZABAVA, ŠPORT, IZLETI - PROMOCIJSKA CENA OB OTVORITVI POSLOVALNICE V DOBER DAN V LJUBLJANI

25. - 24. 4. - LETALO/AVTOBUS, 4 X POLPENZION SAMO 199 DEM

BALATON (Budimpešta)

- AVTOBUS - NAJCENEJŠA PONUDBA - 30.4. - 3.5. 3 X POLPENZION 139 DEM

KATALOG POLETJE 97: NIKOLI VEČ TAKO UGODNO

♦ Z LETALOM V JUŽNO DALMACIJO

POPUST ZA GOTOVINO ALI PLAČILO NA 6 ČEKOV

Tržaška 2, Ljubljana
tel. 125-42-04

Uradne ure:
vsak dan od 10. do 16. ure
v pon. in sredo od 10. do 18. ure
brezplačni tečaj CPP
21. 4. in 5. 5. 1997
tečaj prve pomoči z izpitom
10. 4. 1997

študentje imajo
popust
pri praktični vožnji

NE JOČI, EVA DUARTE!

General Juan Domingo Peron je bil zelo vztrajen in ambiciozen mož, ki je sodeloval v celi vrsti državnih udarov, četudi se mu ob njih vse do zadnjega ni izpolnila njegova vroča želja: oblast. Šele po zaslugi svoje populistične ene Evite - za nekatere je bila zgolj pletkarska vlačuga, za druge pa kar svetnica - se mu je končno nasmehnila tudi ta: postal je predsednik Argentine, resda kmalu strmoglavljen, a vseeno predsednik. Danes so si zgodovinarji in kronisti enotni, da mu to brez ženske pomoči ne bi nikoli uspelo. Vsak politik torej potrebuje nekoga ali vsaj nekaj, kar ga v odločilnih trenutkih podpre in mu omogoči vzpon na politični Parnas.

In zakaj sem začel ravno s tako ljubkim primerom? Iz enostavnega razloga: ker bodo že čez dobrega pol leta tudi pri nas predsedniške volitve. Resda ne bodo minile v znamenju tako veličastnih govorov in shodov, kot so jih leta 1946 doživljali peronisti, toda to še ne pomeni, da bodo dolgočasne. Nasprotno, morebiti bodo celo zanimive, četudi je zmagovalec bolj ali manj že znan. Predvolilni manevri so se namreč začeli že pred nekaj meseci, začel pa jih je aktualni predsednik republike, ko se je skupaj z božično smreko peljal v Vatikan in se dal slikati s papežem, okraski in tisoči slovenskih romarjev. Bistroumna poteza, ki v ničemer ne izstopa iz siceršnjih vedenjskih vzorcev gospoda predsednika. Človek nehote pomisli, da mu je javnost tako zelo naklonjena ravno zaradi tovrstnih medijskih potez, glede katerih je zaenkrat prvi med enakimi. Tako enostavno vseeno ni, kajti držalo bo, da mora vsakdo za svoj imidž narediti največ sam, in to v precejšnji meri velja tudi za predsednika Kučana, četudi ima to neverjetno srečo - o kateri lahko njegovi zahodnoevropski "kolegi" zgolj sanjajo -, namreč čudovito naklonjenost javnih medijev, ki včasih meji že na (staro) ljubezen na prvi pogled. Morebiti k temu veliko pripomore sama predsednikova pojavnost: le kako bi priletne gospodinj in preprosti avtomehaniki o njem lahko imeli slabo mnenje? A preprostost in naivnost sta slovenskemu človeku menda in krvi, zato od njega res ne gre pričakovati posebne pronicljivosti. Toda kdor bo proučevanju

predsednikovega lika in osebnosti namenil malce pozornosti, bo kmalu ugotovil, da so domala vsi njegovi javni nastopi skrbno preštudirani: živčnost, zmedenost in vsa tista otroška nerodnost je pač metafizični raison slovenske duše, ki povsod in zmeraj žanje simpatije. V tem pogledu je Kučanu potrebno priznati veliko izjemnih igralških sposobnosti. Je poleg dobrega igralca tudi dober politik? Ali drugače: je res tako dober politik, da nima resnih konkurentov? Pretiravati res ne gre, saj je ob razpoložljivi medijski asistenci mogoče za dobrega politika narediti praktično kogar koli; edini pogoj je pač ta, da zna odpirati usta in je vsaj malo fotogeničen. Vse ostalo je namreč mogoče "pričarati" s pomočjo številnega štaba svetovalcev, tekstopiscev in ostalih aranžerjev; v tem pogledu je zakulisje politike kot nekakšna človeška cvetličarna, kjer spretni obrtniki željnemu ljudstvu postrežejo s takšno ikebano - o bonsajih tokrat raje ne -, kot se v danem trenutku najbolj izplača.

Seveda pa je predsednikova priljubljenost tudi logična posledica neverjetne uslužnosti in spoštljivosti, s katero slovenska "sedma sila" obdaja njegovo visokost, zato bi bilo prav zanimivo videti, kaj bi se zgodilo, če bi bili mediji enako prizanesljivi tudi do drugih predsedniških kandidatov. Bi bil potem izid volitev bolj neodločen in nezanesljiv? Kajti v tem trenutku je že jasno, da bo sedanji predsednik na svojem položaju ostal še naslednjih pet let. Je potem sploh še smiselno iti na volitve in zapravljati čas in denar davkoplačevalcev? Toda takšno razmišljanje je povsem napačno, saj pristaja na fatalistično logiko, da je tako ali tako že vse odločeno, da se ne da nič storiti itd. Vedno se namreč da kaj storiti; če nič drugega, vsaj to, da človek jasno in glasno pove, da se mu sedanji predsednik spričo preteklosti ne zdi dovolj dober za opravljanje tako častne in reprezentativne funkcije. Kot že rečeno, predvolilne aktivnosti sedanjega predsednika so se že pričele: romanje v Vatikan, aktivno prisostvovanje na vseh malo bolj pomembnih vaških prireditvah, obiskovanje upokojencev, planinski pohodi in podobno. V tem sploh ni nič napačnega, da ne bo pomote, edini

problem je pač ta, da bi ob upoštevanju načela "enake možnosti za vse" tovrstni privilegiji morali pripasti tudi njegovim protikandidatom, ki bi ob tem morali uživati podobno naklonjenost medijev. Le-ti namreč ob obstoječi razporeditvi a priori preprečujejo enakopraven volilni boj predsedniških kandidatov: ob upoštevanju te katastrofalne slike je kandidatu enostavno nemogoče zmagati na predsedniških volitvah, ne da bi se pisal Kučan. Tovrstne izkušnje segajo vse do prvih svobodnih in demokratičnih volitev leta 1990, ko sta se v drugem krogu pomerila tedanji predsednik slovenske partije in Demosov predsednik dr. Pučnik: slednji je s strani "neodvisnih" (sic!) medijev doživel tako strahotno pritlehne in umazane udarce, da je bil pravi čudež, ko je v končni fazi za Kučanom zaostal zgolj za nekaj odstotkov. Razmere se od tedaj niso kaj prida spremenile - morda so se kvečjemu poslabšale - in še vedno lahko pričakujemo podobno situacijo, ko bodo različni "nadstrankarski" ali zgolj povsem "apolitični" primerki podprli kandidato aktualnega predsednika, "samostojen častnik za samostojno Slovenijo" pa bo tovrstne izlive podpore objavil na prvi strani. Spričo tako neuravnoteženega in a priori nepoštenega predvolilnega spopada je verjetno povsem nerealno pričakovati, da bomo prvič po osamosvojitvi dobili predsednika, ki ne bo obremenjen z ideologijo preteklosti, zaradi katere doživlja precejšnje nezanimanje tudi v tujini. Če se že vsi tako radi sklicujemo na tujino, potem povejmo tudi to, da se ameriški predsednik še ni odločil za skupno slikanje s svojim slovenskim "partnerjem". Pač pa se je že nekajkrat srečal s češkim predsednikom Havlom. V čem je torej problem? Morda tudi v tem, da je bil Havel svoj čas disident in kot nasprotnik totalitarne sistema zaprt, medtem ko je naš predsednik, metaforično rečeno, stal na drugi strani rešetk, se pravi v udobnem oblastniškem fotelju. Prosto po Jančarju:

povej mi, kaj si počel in povedal ti bom, kdo si. Letošnje predsedniške volitve naj bi bile torej nekakšna možnost, da spremenimo našo v preteklost zadržano mentaliteto ter jo usmerimo v prihodnost. Namesto sem uporabil pogojno obliko: raziskave javnega mnenja, kolikor jim pač smemo verjeti, napovedujejo zdajšnjemu predsedniku tolikšno priljubljenost, da se zdi tudi teoretično nemogoče, da bi ga kdor koli v Sloveniji lahko resneje ogrozil. Edina izjema je morda Drnovšek, toda spričo znanega rekla o dveh vranah in očesih tudi ta "dvoboj" odpade. Ostane nam le še cinična ugotovitev - glede cinizma pa je tako ali tako povsem znano, čigava lastnost je -, da

obstoječa ustavna ureditev dovoljuje le eno reelekcijo, se pravi, da po nastopu naslednjega predsedniškega mandata Kučan ne bo več mogel kandidirati, kar z drugimi besedami pomeni, da na letošnjih volitvah kandidira zadnjič - ob tem spoznanju ga bom prvič in zadnjič morda celo sam volil. Če se čez pet let seveda ne bo pojavila vojska nadstrankarskih, apolitičnih in podobnih uglednikov, javnih delavcev ter državnemu zboru predlagala spremembo ustave, po kateri bomo ponovno uvedli dosmrtnega predsednika, ki ga bo ljudstvo po možnosti predlagalo še za maršala. Sliši se nekoliko preveč znano, mar ne?

DEJAN STEINBUCH - PF

Stara slava K4

Ko se pogovarjaš o K4 z ljudmi, ki vanj zahajajo že leta, se ne moreš znebiti občutka, da o tem, kakšen je bil klub do leta 1992, govorijo z nekakšno nostalgijo. Njihovo mnenje je, da je klub precej izgubil na ugledu, odkar se za primat na alternativni sceni bori z Metelkovo in KUD-om Franceta Prešerna.

K4 je bil pred leti prav gotovo najpomembnejši klub za vse, ki niso najbolj ljubili komercialnih glasbenih zvrsti. Zdaj pa se marsikomu zdi celo preveč "MTV-jevski" in nekateri bendi v njem sploh niso pripravljene nastopati. To velja predvsem za

punk skupine, ker menijo, da jih v K4 ne bo prišel poslušati noben punker, čeprav so pred leti v njem nastopale tedaj najbolj znane skupine. Med rockerji in metalci je K4 sicer na boljšem glasu, a vseeno kluba, kjer je največji obisk, kadar vrtijo video uspešnice, nihče od teh nima več za svojega tako kot nekoč.

Kot vsak lokal, ki deluje ponoči v gosto naseljenem delu mesta, gre tudi K4 okoliškim stanovalcem precej na živce. Mnogi se bojijo parkirati svoj avto čez noč na ulici. Vpitja pijanih, odhajajočih obiskovalcev je, odkar je K4 bolj pohleven, mogoče manj, vendar stanovalce še vedno moti. Poleg vpitja pa jih motijo tudi nekateri gosti, ki vidno pijani zapustijo lokal in urinirajo in bruhajo po Kersnikovi ter občasne skupinice mladoletnikov, ki se zbirajo okrog jointa. Ker si stanovalci želijo, da bi tovrstne aktivnosti gostov preprečevali redarji, se

moramo ustaviti še pri tej točki. Ogromno pripomb so imeli gostje v času, ko so redarsko službo opravljali še z juga države uvoženi črnogorski redarji. Baje so imeli navado, da so posameznikom sploh brez vsakega razloga prepovedovali vstop v lokal. Še huje pa so obtožbe na račun redarjev, ki jih je pripeljalo podjetje Obad. Ti naj bi se izživljali s fizičnim pregledovanjem gostov. Ker je v klubu prišlo do streljanja, so redarji pač poostri nadzor nad gosti. Tisto, kar je pri tem čudno, pa je, da so očitno predvidevali, da orožje v K4 tihotapijo predvsem obiskovalke in da jih morajo zato na vohodu otipavati.

Na te obtožbe v K4 odgovarjajo, da so zamenjali že več redarskih služb, da so nad zadnjo zadovoljni in da tudi pripomb gostov praktično ni več. Na ulici pa se pristojnosti redarjev končajo. Tu bi morala delati red policija. Žal pa ima ta za precej velik del centra na razpolago le po enega dežurnega policista. Ta seveda ne more stalno patrolirati in delati red na Kersnikovi. Glede nereda trdijo, da se stvari izboljšujejo, saj je v celi letošnji sezoni policija morala posredovati le enkrat. Pa še tedaj je prišlo do nereda zato, ker je bil obisk prevelik in je 200 gostov ostalo zunaj. Ti so potem jezni

nad svojo usodo in nevoščljivi tistim, ki so uspeli priti noter, razgrajali po ulici. Kar se tiče spreminjanja K4 v navaden komercialen disk, odgovorni trdijo, da je K4 študentski klub in da se morajo prilagoditi okusu študentov. Videti je, da študentska vlada v zadnjem času ni naklonjena ekstremnim glasbenim zvrstem in da se to pozna tudi pri delu K4. Strinjajo se, da je bilo pred leti v K4 morda več "obrobnih" glasbenih zvrsti, a da še vedno poskušajo ustreči čimveč različnim študentskim okusom. Zato pa je program razdeljen po dnevih, po tematskih večerih. Eksperimentalne glasbe pa naj bi bilo zdaj celo več kot nekoč. Ker se trudijo, da bi ustregli čimveč skupinam študentov, ki bi rade v K4 predstavile svoje delo, so praktično zasuti s ponudbami. V Sloveniji smo vsak dan soočeni z ignoranco do mladinske kulture in K4 sam ne more zadostiti vsem željam na tem področju. Koncerti, ki jih prirejajo v K4, bi pogosto potrebovali precej večjo dvorano. Nekateri prireditve (zadnji tak primer je bila modna revija) morajo ponoviti po dvakrat v istem večeru, ker je zanimanje preveliko. Okusi so različni. To, da en sam klub ne more ugoditi prav vsem naenkrat, lahko

verjamemo. Težje pa je razumeti, da prestolnica ene evropskih držav ne premore dvorane, v kateri bi se dalo in plačalo prirediti srednje velik koncert, da o drugih, manj priljubljenih vejah umetnosti sploh ne govorim.

UROŠ KEJŽAR - FE

ENERGY STATION

K4
http://lois.kud-f

KRIČAČ-eve

zahteve

Študentsko gibanje Kričáč želi doseči ustanovitev študentske organizacije, ki bo močna nasproti Univerzi in nasproti državi, pa tudi navznoter - ki bo imela trdne finančne temelje in bo zastopala interese vseh študentov - torej se je ne bodo mogli polastiti posamezniki ali skupine za doseganje lastnih interesov. V skladu s temi izhodišči Kričáci predstavljamo tri sklope zahtev. Le-te se nanašajo na reorganizacijo ŠOU, povečanje vpliva študentov na Univerzi in obveznosti države do študentov.

Resnično, resnično povem vam,

**ČE BODO TI MOLČALI,
BODO KAMNI KRIČALI...**

Ne da bi piskali lahko predpostavljamo, kaj kamni kričali...
ŠTUDENT, IZKAŠLJAJ SE!

E-mail: kriacac@kud-fp.si
Homepage: http://1010.kud-fp.si/kriacac

1. ŠOU

Po našem mnenju ŠOU glede na finančne možnosti in obstoječo infrastrukturo za študente stori premalo. Menimo, da vladajoče strukture na ŠOU skrbijo predvsem za lastne interese, oziroma interese skupin in organizacij, ki stojijo za njimi, ne pa za interese vseh študentov. Ker je po našem mnenju potrebno spremeniti celotno strukturo in delovanje ŠOU, zahtevamo:

- decentralizacijo. Predlagamo, da se del pristojnosti in sredstev ŠOU prenese na fakultetne študentske organizacije. Članstvo v teh organizacijah naj bi bilo za študente posamezne fakultete avtomatično, tako kot je sedaj avtomatično članstvo v ŠOU.

ŠOU naj ohrani vodenje projektov skupnega značaja (ostane naj servis za skupne študentske potrebe in projekte) in naj bo hkrati tudi koordinativno telo za posamezne fakultetne klube.

Študentski parlament naj se preoblikuje v predstavniško telo fakultetnih klubov, študentska vlada pa naj skrbi za skupne študentske projekte in ima omejen proračun. Del finančnih sredstev naj bi šel na fakultetne klube, prihodek študentskih servisov pa bi se moral porabiti izključno za potrebe študentov.

Študentski parlament bi moral biti sestavljen iz predstavnikov fakultetnih klubov (člani naj bi bili voljeni posredno, preko fakultetnih klubov). Študentski parlament naj bi zastopal študente nasproti Univerzi in nasproti Državi, študentska vlada pa naj bi poleg izvajanja skupnih študentskih projektov tudi nadzorovala delo fakultetnih klubov.

Člane študentske vlade naj izvoli študentski parlament. Vlada naj nadzoruje in koordinira profesionalen aparat ŠOU, ki bi študentom pomagal pri izvedbi njihovih projektov.

Predlagamo, da se v prvi fazi sprememb na fakultetne klube prenese najprej prodajo študentskih bonov, nato pa postopno še ostale pristojnosti.

- možnost odpoklica študentskih poslancev. Ker študentski poslanci mnogokrat ne izpolnjujejo svojih predvolilnih obljub, zahtevamo možnost njihovega odpoklica. V primeru, da odpoklic od volilnega organa ŠOU zahteva dovolj veliko število študentov neke fakultete, se naj izvedejo nadomestne volitve za novega poslance;

- transparentnost porabe finančnih sredstev;
- zmanjšanje plač in honorarjev na najnižji minimum;
- revizija finančnega in materialnega poslovanja ŠOU;

2. Univerza

Dejstvo je da smo študentje na Univerzi premalo zastopani, oziroma nimamo skoraj nikakršnega vpliva na delo Univerze. Ker menimo, da Univerza obstaja predvsem zaradi študentov in ne obratno, zahtevamo, da se vpliv študentov na delo Univerze

poveča, hkrati pa tudi zahtevamo povečanje pravic študentov nasproti profesorjem in fakultetam. V skladu s temi izhodišči zahtevamo:

- uvedbo ocenjevanja profesorjev. Študentje naj ocenjujejo profesorjeve pedagoške sposobnosti in trud ki ga vlagajo v delo s študenti, neodvisna mešana študentsko-univerzitetna komisija pa naj tudi ocenjuje in nadzoruje prisotnost profesorjev na predavanjih, govorilnih urah, dostopnost in kvaliteto učnega gradiva ter izpitni režim (število in razporeditev izpitnih rokov). Zahtevamo, da te ocene vplivajo na plačo in imenovanje ter podaljševanje mandata profesorjev.

Profesorjem naj se mandat podaljšuje na vsake štiri leta. V primeru, da študentje ne dajo soglasja k podaljšanju profesorjevega mandata, oziroma neodvisna mešana študentsko-univerzitetna komisija ugotovi, da se profesor ne trudi dovolj pri delu s študenti, profesor ne more biti imenovan.

- povečanje vpliva študentov na organizacijo Univerze, določanje študijskih programov, načinov študija ter možnost aktivnega sodelovanja pri izbiranju vodstva Univerze. Zahtevamo, da smo študentje močno zastopani v Univerzitetnem in fakultetnih svetih.

3. Država

Menimo, da bi Država morala aktivneje skrbeti za reševanje študentskih problemov. Delovala naj bi predvsem v smeri povečevanja dostopnosti študija ne glede na socialne razlike med študenti. V skladu s tem Kričáci zahtevamo:

- pospešeno reševanje stanovanjskih problemov študentov. Predlagamo gradnjo študentskih domov, adaptacijo nekdanjih begunskih centrov v študentska naselja, davčne olajšave za tiste lastnike stanovanj, ki študentom stanovanja oddajajo ceneje ter uvedbo visokih kazni za nelegalno oddajo stanovanj in izkoriščanje študentov, hkrati pa tudi učinkovit nadzor na tem področju.
- ustanovitev in zadostno financiranje kvalitetne, nepodružnične tretje univerze anglosaksonskega tipa na Primorskem.

KRIČAČ

ŠTUDENTOV

pravni priročnik

Študent(ka) ali veš?

- Kako priti do sobe v študentskem domu?
- Kdaj in kje bo objavljen razpis za stipendije?
- Kolikokrat lahko opravljáš posamezen izpit?
- Kakšni so pogoji za vpis v višji letnik?
- Kakšne so pravice in dolžnosti študenta?

Vse te odgovore in še mnoge druge informacije dobiš v brošuri Študentov pravni priročnik.

Priročnik je naprodaj na:

- INFO točkah ŠOU: Kersnikova 4, Ljubljana
  - Študentski domovi Rožna dolina, blok 4, Ljubljana in
  - prodajnih mestih študentskih bonov.
- Posamezni izvod stane 100,00 sit.

VSEBINA:

Pri pripravi priročnika je bilo osnovno vodilo avtorjev, da priročnik ne sme biti predolg, hkrati pa mora vsebovati citirane člene, da se lahko študentje nanje zanesete. Za jasno razumevanje je dodan še komentar, ter opis najpogostejših problemov.

V devetih poglavjih, ki pokrivajo Zakon o visokem šolstvu, Statut Univerze v Ljubljani, Pravilnik o pogojih in merilih ter postopku za sprejem študentov v študentske domove, Pravilnik o stipendiranju in uredbo Vlade RS o izrednih študentih se zvrstijo praktične informacije, člani zakonov in navodila za uporabo. Ko študent prebere priročnik, dobi vpogled v zakonodajo, ki ureja proces izobraževanja in njegov socialno-ekonomski položaj.

Poglavja so pisana praktično, s poudarkom na najpogostejših primerih nejasnosti in obogatena z domiselnimi ilustracijami. Priročnik se končuje s koristnimi naslovi in telefonskimi številkami.

Zato ne odlašaj z odločitvijo, ampak kupi takoj!

ŠTUDENTSKA četrt

Končno so študentje in vsi, ki jih zanima študentski vsakdan, dočakali svojo oddajo. Boljše bi jo bilo imenovati oddajica, saj traja borih deset minut, kljub temu, da ima za pet minut obetavnejši naslov:

Študentska ČETRT.

Pripravljajo jo študentje tretjega letnika novinarstva Fakultete za družbene vede (FDV) in sicer kot del obveznosti pri predmetu Televizija.

V prvih dveh oddajah so študentje

predstavili, kako živijo študentski ljubljenci v študentskih domovih, osvetlili so svoj pogled na novi zakon o višjem zavarovanju za mlajše od 25 let, pogovarjali so se s Petrom Lovšinom o njegovi diplomski nalogi o pornografiji, obiskali "očeta punka"

na Slovenskem Gregorja Tomca, nadzorovali gradnjo FDV-ja in kramljali o Internetu. Volje do dela in svežih zamisli študentom torej ne manjka, sprašujejo pa se, kdo sploh lahko gleda njihovo oddajo. Na sporedu je namreč vsak petek v jutranjem programu POP TV, in sicer ob sedmih zjutraj, ponovitev pa je uro in pol kasneje; v času torej, ko so pokonci le upokojenci in otroci, katerim ta oddaja zagotovo ni namenjena. Večina študentov pa je takrat na predavanjih ali celo obveznih vajah, če pa so po kakem naključju vendarle doma, so (z redkimi izjemami) še potopljeni v globok spanec. TOREJ: DOL Z ZGODNJIMI URAMI IN ŽIVELA ŠTUDENTSKA ČETRT!

MANCA MIRNIK - FF, FDV

ZAVOD TIVOLI
ŠPORTNO REKREACIJSKI CENTER

1000 Ljubljana, Celovška 25
tel.: 061/131-5155,
fax: 061/316-861

URNIK REKREACIJE

ZLATI KLUB-SAVNA

ponedeljek, sredo, četrtek, nedelja:
od 10.00 do 22.00 ure (mešano)
torek:
od 10.00 do 22.00 ure (ženske)
petek:
od 10.00 do 13.00 ure (ženske)
in od 13.00 do 24.00 ure (mešano)
sobota:
od 10.00 do 24.00 ure (mešano)

KOPALIŠČE

ponedeljek-petek:
od 9.00 do 11.00 ure
torek, petek:
od 18.00 do 23.00 ure
sreda, četrtek:
od 18.00 do 22.00 ure
sobota, nedelja, prazniki:
od 10.00 do 20.00 ure

VODNA AEROBIKA

ponedeljek, sredo:
od 20.30 do 21.30 ure

T P S

torek: od 16.00 do 19.00 ure

FITNES SPORTSTUDIO

ponedeljek-petek:
od 9.00 do 23.00 ure
sobota, nedelja, prazniki:
od 10.00 do 20.00 ure

AEROBIKA

ponedeljek, sredo:
od 20.00 do 21.00 ure
in od 21.00 do 22.00 ure
torek, četrtek: od 21.00 do 22.00 ure

BOWLING

ponedeljek-sobota:
od 16.00 do 22.00 ure

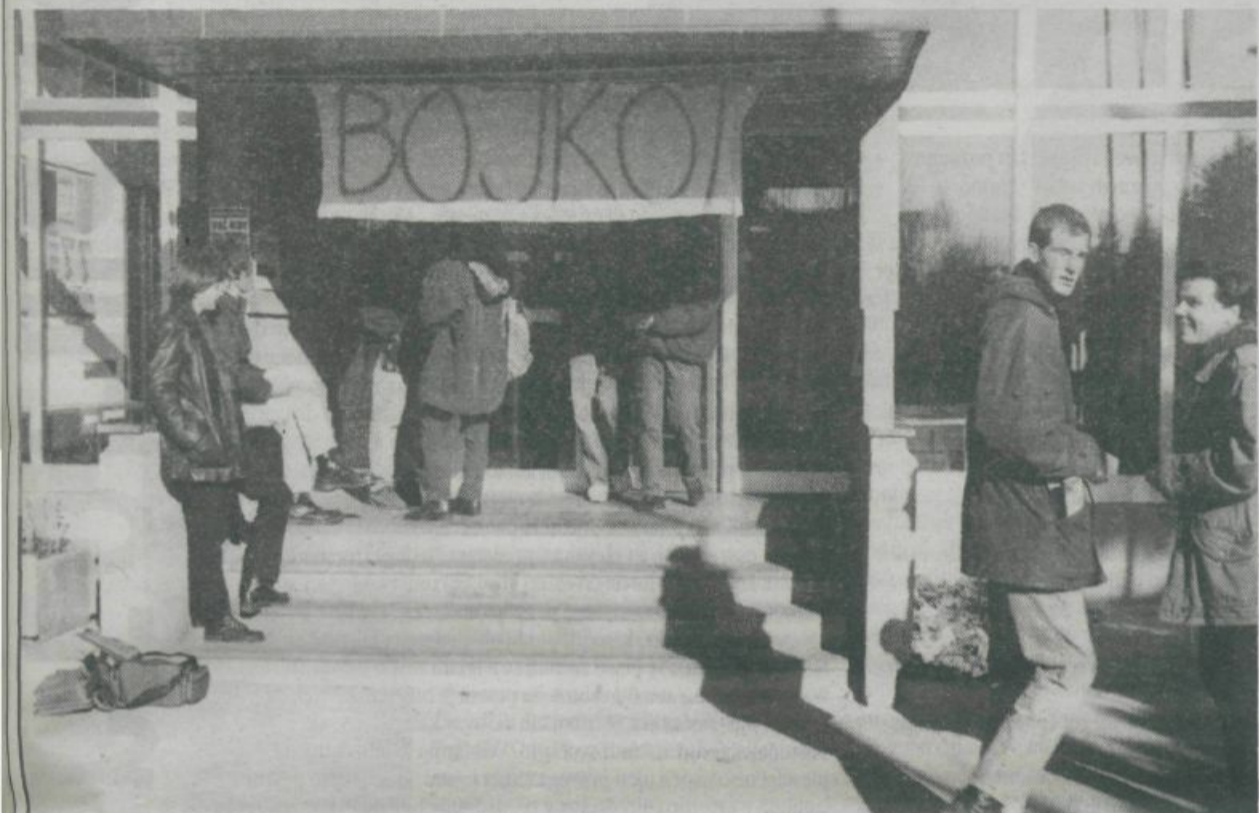
Študentski upor na FDV-ju?

Vse skupaj se je začelo, ko so študentje 2. letnika FDV-ja 20. decembra 1996, torej tik pred božičnimi in novoletnimi prazniki, pisali kolokvij iz Socialne in politične antropologije. Datum kolokvija je določil nosilec predmeta, red. prof. dr. Stane Južnič, izvedba in ocenjevanje pa sta bila v pristojnosti njegove asistentke, doc. dr.

tiste, ki so kolokvij opravili pozitivno. Ostali študentje naj bi kolokvij ponavljali (prejšnja leta so namesto ponovnega opravljanja kolokvija študentje negativno opravljen kolokvij morali ustno zagovarjati), razveljavljenih kolokvijev pa naj ne bi bilo več mogoče dobiti na vpogled. (Kasneje je dr. Godina izjavila, da vpogled v kolokvij dovoli samo komisiji študentov, ki bo podpisala,

plati celo ena izmed najboljših predavateljev na FDV-ju.

Študentje so na koncu izpostavili nekaj glavnih problemov in predlagali nekaj rešitev, poudarili pa so, da kritizirajo zgolj odnos dr. Godine do študentov in njeno delo v zvezi s kolokvijem, ne pa njene strokovne usposobljenosti in same izvedbe predavanj.

Vesne V. Godine. Ker je kolokvij pogoj za pristop k izpitu, so ga pisali tudi vsi tisti študentje, ki kolokvija do tega datuma, torej v prejšnjem študijskem letu, še niso opravili. Skupno je kolokvij pisalo nekaj čez 600 študentov. In potem so minili prazniki, minil je mesec in preteklo je še nekaj časa in končno so študentje po približno dveh mesecih dobili rezultate kolokvija. Od vse množice študentov jih je kolokvij opravilo nekaj čez 60 - torej dobrih 10 odstotkov. Stvar se je dodatno zapletla, ta je Južnič zaradi zdravstvenih težav ne bo mogel izvesti izpitov. Študentje naj bi poslej izpite opravljali pri njegovih asistentki, doc. dr. Vesni V. Godini.

Sfvar se je zapletala dalje. Prof. Južnič namreč zahteva, da se vsi kolokvijji hranijo, dokler študent ne opravi izpita. Če je namreč študent na izpitu (izpiti so bili ustni) prišel, njegov kolokvij pa se je izgubil, je moral kolokvij ponovno opravljati, šele nato pa je smel pristopiti k izpitu. Da ne bi prihajalo do tovrstnih težav, Južničeva asistentka, dr. Godina, hrani kolokvija študentov, dokler le-ti ne diplomirajo.

In potem je nekdo iz kabineta doc. dr. Godine ukradel približno 100 kolokvijev, in sicer kolokvijev tistih študentov, ki kolokvija 20. decembra '96 niso opravili. Dr. Godina je kolokvij zato razveljavila za vse, razen za

koliko kolokvijev so prejeli; s tem naj bi se zagotovilo, da do kraje ne bi več prišlo). Posledica vsega skupaj je bila v končnem ta, da študentje marca kar naenkrat niso več vedeli, kakšen bo sploh izpitni režim pri predmetu Socialna in politična antropologija. Kasneje sta dr. Godina in dr. Južnič razpisala dva nova roka za kolokvij, rečeno pa je bilo tudi, da bo izpite poslej opravljal dr. Godina - izpiti pa bodo pisni.

Vmes se je zato zganil Študentski svet FDV-ja in 18. marca 1996 sklical razširjeno izredno sejo, na katero so bili vabljeni vsi študentje, pa tudi prodekanica za študijske zadeve, doc. dr. Zinka Kolarič, ki pa se sestanka ni udeležila. Na sestanku naj bi študentje razpravljali o študentskem v zvezi z izpitem pri antropologiji, Študentskemu svetu FDV-ja pa naj bi pomagali tudi izoblikovati mnenje o doc. dr. Vesni V. Godini, ki ga le-ta potrebuje za napredni in visji akademski naziv.

Relativno mirnemu začetku sestanka je kmalu sledil izbruh študentskega nezadovoljstva, tako z odnosom Vesne V. Godine do študentov kot tudi z izpitnim režimom. Študentje so najprej začeli spraševati, zakaj dr. Godina kraje kolokvijev ni prijavila policiji, nato pa je nekaj posameznikov naglas povedalo to, kar je med študenti že cel teden krožilo v obliki govorice: po njihovem mnenju naj bi dr. Godina krajo kolokvijev inscenirala sama, in sicer po tem, ko naj bi izvedela, da nekateri študentje, ki kolokvija niso opravili, pripravljajo zahtevo po eksterni ocenitvi njihovih kolokvijev. S tem naj bi takorekoč zakrila svoje napake oziroma "grehe". In potem je kar izbruhnilo: da ima dr. Godina do študentov omalovaževalen in ponižujoč odnos; da poizkuša na predavanjih diskreditirati nosila predmeta, dr. Južniča, s katerim sta sicer, kakor priznava tudi sama, v sporu že dalj časa; da študentom ne dovoli vpogleda v kolokvij; da je izpitni režim nepošten, ocenjevanje pa nepravilno; da je kolokvijev popravljal predolgo in tako naprej. No, eno pozitivno stvar pa so študentje le našli: dr. Godina po njihovem mnenju predava zelo dobro, celo odlično, na svoja predavanja se dobro pripravi in jih tudi naredi zelo zanimiva. Po mnenju nekaterih posameznikov je po tej

Na koncu so vidno razjarjeni študentje tudi sklenili, da bodo, če se zadeva čimprej ne reši, bojkotali predavanja in kolokvij ter izvedli demonstracije pred fakulteto. Predsednik Študentskega sveta FDV-ja, Medard Kržišnik, je nato izjavil, da bo Študentski svet FDV-ja na podlagi pritožb študentov sestavil pisno pritožbo, ki jo bo posredoval organom fakultete in Univerze, kar se je naslednji dan tudi res zgodilo.

V pritožbi je Študentski svet zavzel dokaj kršitev stališča, saj je med drugim zaradi kršitev delovne discipline, vodstvu fakultete predlagal uvedbo disciplinskega postopka proti doc. dr. Vesni V. Godini. Zahteval je tudi objavo natančnega seznama ukradenih kolokvijev, študentom pa naj se omogoči tudi vpogled v njihove kolokvije. Kot zadnjo zahtevo so navedli uvedbo "drugačnega tipa kolokvija, ki bi bolj ustrezal pogojem na fakulteti (glede na število študentov in obseg snovi)". Pojavila sta se dva predloga: pisno preverjanje z zaprtim tipom vprašanj, ki omogoča hitro popravljanje, ter eksterno preverjanje znanja - oba predloga pa poudarjata višjo stopnjo objektivnosti ocenjevanja.

Za konec je tudi študentski svet zagrozil z bojkotom predavanj, hkrati pa napovedal, da "dokler se ta vprašanja ustrezno ne razrešijo, Študentski svet FDV-ja ne bo podal svojega mnenja k napredovanju doc. dr. Vesne V. Godine v višji akademski naziv, s čimer je takšno napredovanje onemogočeno".

Na potezi je vodstvo fakultete, naši analitiki pa že napovedujejo, da bo temperatura na fakulteti verjetno še narastla, saj so, po neuradni informacijah, študentje pod vodstvom študentskega sveta že organizirali skupino študentov, ki pripravljajo naslednje akcije v zvezi z omenjeno problematiko. Izvedli pa smo tudi, da naj bi poizkušali izvesti "internacionalizirati" in podobne upore sprožiti tudi po drugih fakultetah. Se nam obeta nova študentska revolucija? Krličiči smo zraven.

KRİČIČ

Študentski tekoči račun

[http:// www.n-lb.si](http://www.n-lb.si)

ljubljska banka
NOVA LJUBLJANSKA BANKA D.O., LJUBLJANA

Ker je jutri nov dan.

MALI DELNIČARJI

Študentje, denar, ki vam ga je podarila država s certifikati, ste bolj ali manj uspešno večinoma že pretvorili v delnice. Veliko se jih pa je tudi nategnilo ob preuranjeni prodaji le-teh. Vsi študentje nimamo potrebnega znanja in časa za ukvarjanje z delničarstvom, kar pa ne pomeni, da se moramo od tega distancirati. Prav zato obstajajo klubi, ki naj bi ščitili male delničarje. Ampak te ustanavljajo podjetja sama, vodijo jih navadno člani uprave in tako tudi zastopajo njene interese. Kot alternativa tem klubom se je pojavil Klub malih delničarjev, ki nastopa neodvisno in je prvi tovrstni pri nas. Njegova naloga je informiranje, izobraževanje, svetovanje in nenazadnje tudi zastopanje na skupščini delničarjev posameznih podjetij. Če vam ni vseeno, kaj se z vašimi delnicami dogaja, je mogoče to pravi naslov. Ideja je dobra in samo upamo lahko, da bo tako tudi v praksi.

Ugodnosti članstva:

- odprte telefonske linije za vse informacije
- 36% povrnjen borzno provizijoin pri odpiranju računa v KDD pri borzni hiši (s tem se pokrva članarina)
- brezplačno prejemanje biltena Mali delničar
- finančno in davčno svetovanje
- pravno zaščito in svetovanje
- zastopanje interesov malih delničarjev
- 20% študentski popust pri včlanitvi

KLUB MALIH DELNIČARJEV
Dunajska 21, 1000 Ljubljana
Tel: 061/318-884 ali 061/131-32-94

TURISTIČNA AGENCIJA ODISEJ

Maistrov Trg, 4000 Kranj

Tel: 064/221-103, 221-139

Faks: 064/211-790

NA MORJE ZA PRVI MAJ:

HVAR, 5 DNI + AVTOBUSNI PREVOZ - 199 DEM
Z AGROPOM V PORTOROŽ, 3 DNI - 115 DEM
POREČ - HOTEL DIAMANT, 5 DNI - 190 DEM
ROVINJ, HOTEL ISTRJA - CRVENI OTOK, 3 DNI - 129 DEM
RAB - PADOVA, 3 DNI - 99 DEM

NAJUGODNEJŠI KATALOG "MOJE POLETJE"

NIGHT EXPRESS ZA KORČULO, HVAR, BRAČ - 70 DEM
10. 000APARMAJEV OD PORTOROŽA DO
DUBROVNIKA
ODISEJEVE POČITNICE V KAMPJU, 7 POL - 140 DEM
KRIŽARJENJE PO JADRANU
POČITNICE V ITALIJI, NA RDEČEM MORJU, TAJSKI, ŠRI
LANKI IN NA BALIJU

REISE FIEBER

ali predpotovalna mrzlica slovenskih umetnikov na štartu za

TORINO

Z Alenko Pirman, vodjo potovanja alias, programsko koordinatorko projekta, sva predelali načrt potovanja slovenske skupine, ki bo sodelovala na 8. bienalu mladih ustvarjalcev Sredozemlja in Evrope v Torinu od 17. do 23. aprila. Slovenska karavana šteje preko dvajset udeležencev, ki jih je nabrala v času od maja 1996 v sodelovanju s strokovnimi svetovalci za posamezna področja. V vlogi strokovnjakov so nastopili: Gregor Podnar, Boris Bačić, Miha Dešman, Dane Hočevnar, Katerina Mirovič, Jaša Kramaršič, Nerina Kocjančič, Tandar, Darja Vuga, Urša Comino, Uroš Zupan in Nevenka Koprivšek. Slovenija sodeluje na bienalu že od samega začetka v letu 1984, se pravi še za časa bivše Jugoslavije. Od leta 1992 je ŠKUC polnopravni član Mednarodnega komiteja. Bienale je izvorno nastal kot odgovor na prevladujočo anglosaksonsko kulturno-politično sfero in imel izjemno emancipatornen značaj za romanske ter tudi sredozemske kulture. Sredozemlje je kot zaključena celota zelo hvaležen poligon raziskovanja identitete, tako da se bodo na vabilo bienala letos odzvale tudi arabske in afriške države, sicer v manjšem obsegu pa vendar. Po libzonskem bienalu je delovna skupina dodobra prediskutirala namen

bienala, ki naj bi prerasel zgolj funkcijo kulturnega turizma v mestu, ki ga za teden dni okupirajo mladi umetniki in se v njem imajo "fajn". Debata je rodila sadove v dveh smereh. Točka A: promocija mladih umetnikov, točka B: strokovno združenje. K točki A - workshopi z eminentnimi strokovnjaki iz vseh področij, k točki B - promocija mladih ustvarjalcev s pomočjo agentov, organizatorjev in menedžerjev, "zaposlenih" v kulturi in umetnosti, kar naj bi bila neke vrste odskočna deska v smeri pozitivnih perspektiv. Slovenska agenta sta Gregor Belušič in Peter Tomaž Dobrila. V času bienala bo potekala tudi konferenca na temo Politika-kultura-Mediterran, ki jo organizira Mreža asociacij imenovana Mare, katere član je tudi ŠKUC. Konferenca bo problematizirala intelektualni koncept prostora. Slovenijo zastopa etnolog Borut Brumen, ki prijavlja prispevek z naslovom Istra kot supermarket identitet. Kratak povzetek: gre za raziskovanje o fenomenu časa, analizi menjav, spreminjanja državnih meja v Istri in vplivu na prebivalce. Kdo sploh sme v Torino? Za to je več pogojev:
1. starostna omejitev (osebe, mlajše od trideset let)
2. kvaliteta dela, ki jo prepozna strokovna komisija

3. relativna uveljavljenost in poznanost doma, brez pravih stikov s tujino
Financiranje poteka iz štirih žepov. Posebnosti: celoten razstaveni del bienala se po koncu seli v Helsinke, v kulturni center bivše tovarne na ogromno kvadraturu, kjer se bo eksponiral celo poletje.

SLOVENSKE BARVE BRANIJO:
likovna umetnost: Damijan Kracina, Nika Špan
arhitektura: Igor Kebel
strip: Matjaž Bertonec
film: Amir Muratović
vizualne komunikacije: Irena Wölle
PDP industrijsko oblikovanje: Toni Koncilja
modno oblikovanje: Sanja Grčić, Tomaž Jastrobnik
fotografija: Jure Brecljnik, Simon Stojko Falk
literatura: Aleš Šteger (poezija), Aleš Čar (proza)
rock glasba: Heavy Les Wanted
scenske umetnosti: Fourklor
urbane intervencije: Matej Andraž Vogrinčič, Vuk Čosić in prijatelj Le Coco Fruitwear
ter kot posebni gost festivala Metod Črešnar.

KARLA ŽELEZNIK - FF

BARBARA ZYCH - FF

Fiktivni prostori ali medprostori ali

S TRIP T IZ v Equorni

Galerija je v nekem vmesnem trenutku, ko se odstranijo dela predhodne razstave in ko praznina belega prostora čaka na dela, ki se bodo predstavila takoj zatem, sama zase kot takšna skoraj brez vrednosti. Ima le tisto vrednost, da je, da biva. Ta vmesni trenutek ni zanimiv za nobenega obiskovalca. Takšne nikoli ne obiščemo. Ni zanimiva, tako kot ni zanimiva nobena belina rousseaujevskega papirja. Je pa izziv. Izziv za obiskovalca. Podobno fazo pa doživlja tudi vsak ustvarjalec, ko pričinja ustvarjati iz "beline". Prostor je nič, dokler ga ne opišejo objekti in snov. In to trditev čuti in iz nje tudi izhaja Mojca Osojnik, ki je diplomirala leta 1995 na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost pri prof. Emeriku Bernardu. Iste leta je vpisala specialko slikarstva. Mentorji na podiplomskem študiju so prof. Metka Krašovec, gostujoča prof. Lisa Adams iz Los Angelesa in prof. Gustav Gnamuš. Avtorica je svojo nadarjenost in kreativnost kazala že med študijem, saj je leta 1994 prejela univerzitetno Prešernovo nagrado, sodelovala je na več skupinskih razstavah, imela pa je tudi dve svoji. Vedno jo je zanimal prostor za. In ravno z odprto besedno zvezo Prostor za ... je nasloвила v pomladi 1995 izvedeni razstavi v ljubljanski Galeriji 34 in v galeriji Prešernove hiše v Kranju. Prostorje kot obsesija pa ji je narekovalo nadaljnje ustvarjanje, ukvarjanje, razvijanje in raziskovanje tega problema. Rezultat vsega tega je njena tretja

samosvojna razstava, ki je že od 11. marca na ogled v galeriji Equorna. Likovno delo ne potrebuje besed, saj sporoča v svoji likovnosti, pa vendar nad razstavljenimi deli bdi naslov, ki jih združuje v eno: S TRIP T IZ. Provokativno? Gotovo. Toda zakaj? Morda zaradi skrivnostnosti poimenovanja, saj si lahko ob soočitvi z naslovom predstavljamo marsikaj, prav tako kot si lahko predstavljamo marsikaj ob ogledu njenih del. Gre za dela z izrazitim barvnim poudarkom. Vsako posamezno se izraža s svojo živo barvo. Delom lahko rečemo tudi slike. Termin, ki bi najbolje označil dela, je fiktivni prostor ali medprostor. Živi sam zase, pa vendar povezuje. Gre za dela, ki ustvarjajo občutek prostora, do česar pride avtorica z napenjanjem plastičnih, potiskanih prtov in trakov preko okvirja. Saj poznate polivinilaste prte, ki jih pogrnemo čez mizo predvsem zato, da se ta ne umaže. S polaganjem avtorica pričara efekt globine. V končni fazi delo prekrije z barvnim steklom, ki razmeji delo (njen fiktivni prostor) in realnost. V jedru prostora opazimo razne izrezke iz revij in fotografij, ki jih kombinira po lastni domišljiji. Cvetje ji je še posebej ljub motiv, in sicer od tistega s potiskanih prtov do izrezkov vrtnic, sončnic, pa vse do cvetja, zmlatega v čajni vrečki. V dela prefinjeno vkomponira tudi izrezke lobanj. Ponekod nariše na steklo tudi stilizirane angele, včasih jih vreže na notranjo stran stekla. Uporablja tudi lutke, takšne, s kakršnimi se

igrajo dekletca. Postavlja jih v svoje prostore, v okviru katerih izoblikuje nove prostore. Tak nov prostor je lahko, recimo, maternica, kjer se nahaja lutka z zaprtimi in druga z odprtimi očmi ter nagnete ročice lutk. Na teh in podobnih principih gradi sporočilnost. Ogled dopušča gledalcu, da spozna avtorico in njeno domišljijo, prav tako pa lahko preko njene domišljije ustvarjate svoje zgodbe. Jaz sem v njenih delih zaznala celo podobo svojega očeta, kakršno poznam iz starih fotografij. Ni bil on, pa vendar je bil. Dela, ki odstirajo nove prostore, so bogato sporočilna, ne pa kaotična. Očitno pa je, da gre pri delih Mojce Osojnik za naslon na metafiziko, na abstraktno razglabljanje, za dojemanje nadčutnega, kar je preokrojila v likovno delo. Za ta dela (fiktivne prostore) lahko enostavno rečemo, da so neka vez med realnim in onostranskim. Če Mojca Osojnik svoja dela opiše z besedami, to poda s kratkimi in jedrnatimi sporočili: "Stanje, ki vabi v razmerje. Intimizem. Daleč od izjave ali angažmaja. Daleč od objektivnosti ali absolutnosti. Izolirane izpovedi. Antropometrija. Sladka odtujenost. Pristranskost. Egocentrizem. Prikrito razkrivanje. Nikoli do konca." Tako ona, kaj pa vi? Galerija Equorna in avtorica, predvsem pa njena dela (fiktivni prostori) vabijo v prostor za, v metafizični prostor, v fluid z informacijami, ki jih sporoča ... Sporoča inovativno.

MAJŠA

Za vse tiste, ki nam gledaliških improvizacij ni nikoli preveč in ki vztrajno iščemo nove stile v improviziranju, je bil začetek marca kar pester. Kajti v Ljubljani se je odvijal mednarodni seminar Performance art, katerega gosta sta bila Pavel Štorek iz Prage in Krishna Lee Hanks iz ZDA, ki pa že nekaj časa živi in dela v Amsterdamu. Oba umetnika sta vodila vsak svoj seminar, ki sta ju na koncu zaključila s produkcijama. Kot prvo smo si lahko ogledali predstavo z naslovom Krhki humor v praznem prostoru, s katero so se predstavili mladi ustvarjalci, ki so obiskovali Pavlov seminar. Prizorišče dogajanja je bilo na začetku prazno, le na sredini odra je ležal kup oblek. Atmosfero sta začela kreirati dva glasbenika, Zlatko Kaučič in Žiga Golob, ki sta z nenavadnimi inštrumenti, kot so lonci, zvončki, pokrovke, ropotuljice in avtomobilčki zvočno sodelovala pri rojevanju predstave. Kmalu so se na odru pojavili igralci, ki so vztrajno oblačili sukniče in pobirali klobuke. Ko so bili končno vsi oblečeni in nared, so se postavili pred namišljenega fotografa, kot da želijo posneti sliko za družinski album, ujeti še zadnji skupni trenutek in ga ohraniti za večno. Kajti, če je do tedaj obstajal en, skupen svet, z enakomernim ritmom, enakimi gibi, se je nato začelo prepletati pet različnih zgodb. Vsak igralec si je označil svoj teritorij na odru in pet ločenih zgodb se je začelo spontano odvijati. Nekdo je bral knjigo, ena je plezala po lestvi, druga je odhajala na počitnice in mrzlično polnila kovček, nekdo drug je spet pometal ... Motivi so bili raznovrstni, od najbolj preprostih, vsakodnevnih do nenavadnih, domišljjskih. Igralci na odru med seboj niso komunicirali, vsak se je prepuščal svojemu notranjemu toku in s svojim avtentičnim gibanjem doprinal k čistosti in jasnosti predstave. In tako je iz petih popolnoma drugačnih svetov pred gledalčevimi očmi nastajala predstava, ki ni bila niti za trenutek dolgočasna ali nerazumljiva. Na drugi produkciji pa so se Krisnini učenci predstavili z drugačnim stilom, s plesno-gledališko predstavo, ki je nosila naslov Sledi. Če to predstavo primerjam s prejšnjo, lahko takoj izpostavim razliko med obema pristopoma ustvarjanja, kreiranja. Medtem, ko so igralci v predstavi Krhki humor v praznem prostoru izhajali iz dane situacije, iz svoje notranjosti, so plesalci v predstavi Sledi za izhodišče vzeli plakate Fritsa Van Hartingsveldta, ki so bili tudi razobešeni po stenah, in poezijo ameriškega pesnika Wallacea Stevensa. Svoje asociacije in občutke, ki so jih dobili ob gledanju plakatov, so izrazili telesno, gibalno, vse pa so začeli še z recitiranjem pesmi Thirteen Ways of Looking at a Blackbird. Ta pesem je bila tudi povod, da je bil celoten ples sestavljen iz trinajstih delov, v katerih je vsak nastopajoči odplesal tudi svoj solo. Vendar pa je bilo čutili, da plesalci niso uspeli ujeti pravega ritma pesmi, ki se je zato prazno izgubila v prostoru. Predstava v celoti je bila bolj medla, razpršena in plitka, čeprav je bilo nekaj posameznih čistih in dovršenih plesnih linij oz. prizorov ter dober izbor glasbe, ki je dala plesu poseben pečat. In če že kaj drugega ne, sta obe predstavi vsaj odprli nek nov pogled na gledališko improvizacijo in popestrili dogajanje v Ljubljani.

Performance art

MEDNARODNI SEMINAR

PA

PERFORMANCE ART

IGRA IN GIB

DESIGN: DAMI

KRISHNA LEE HANKS (USA-Amsterdam)

PAVEL ŠTOREK (PRAGA)

1. - 12. MAREC 1997 LJUBLJANA

RADIATOR NA ZAKUSKI

sarkastična provokacija

POJAVE:
RO - Rudolf Omara, alkimist
FO - Fanika Omara, pestunja (rojena Cmok)
SC - Silvestra Cmok, krivoprišeznica
SK - Stanislav Krof, konjedec
BK - Berta Krof, táksistka (v mladosti Alojz Močnik)
M - Matilda, strežajka
GA - Gastraea
G - ginekolog

1. HIŠA DUHOV

Med glasbo nastopajoči posedejo za mizo (nagrobne sveče, jedilni pribor, pijača, nagrobno šavje). Radiator zažari. Pogledi so mrtvi, obrazi nevidni, kretnje silovite, odtrgane.

RO: Mar živimo?
BK: Mar sanjamo?
SC: Mar ljubimo?
FO: Mar krvavimo?
SK: Mar vidimo?
SC: Zakaj se kar naprej nekaj sprašujemo, ne da bi vedeli, kaj pravzaprav hočemo?
FO: Sestrica draga ... če ti razkrijem skrivnost ... od samega navdušenja bi ti utegnilo zastati srce in ...
RO: (jo prekine) Fanika! Nočem ... nočem vsega še enkrat ...
SK: Saj smo tako že vsi mrtvi ...
BK: (ga prekine) Sanjalo se mi je. Vozila sem svoj taksi ...
SK: Berta! Naj te opozorim, da govoriš s Krofom!
SC: Ostala sem brez besed! Tudi meni se je sanjalo. Po oltarju sem polila celo galono bencina ... Kako je gorelo!
RO: Silvestra! Silvestra Cmok!
FO: Rudolf! Ne prekinjaj spoštovane sestre, sicer podavim najfinih sestero izgubljenih duš!
SC: Pa saj sem že končala ... vsega je že konec!
BK: Sanjalo se mi je. Vozila sem svoj taksi ...

RO: Ravno, ko sem prižigal peč, mi je v žrelo zdrknil kolobar salame.
SK: Rudolf Omara! Pravkar si izgovoril prepovedano misel.
FO: Zaražen si, soprog ... In ti, Stanislav Krof, prav tako!
BK: Sanjalo se mi je ... Vozila sem svoj taksi ...
FO: Ko sem pazila na šestero debelih ovac, je priletel povodni konj in ...
SK: Moj konj!
RO: Ti pa molči, konjedec!
FO: Vsi konjederci ste morilci!
BK: Sanjalo se mi je ... vozila sem svoj taksi ...
SC: Berta! Pa saj to smo vendar že čuli ...
BK: Prastrah! Samo to vas je! Tekmovalni prastrah!
SK: Kdo bo prvi? Kdo bo prvi?
FO: Jaz sem že zdaj zmagovalka. Moralna zmagovalka.
RO: Oh, Fani, that's so funny.
SK: Očitno se ti je pomračil um, prijatelj.
BK: Amerikanizacija, globalizacija, unitarizacija, pluralizacija, vesternizacija, harmonizacija ... sami prastrahovi so vas!
FO: Kaj se bo zgodilo?
RO: Kam bomo šli naprej?
SC: Zdaj, ko smo mrtvi?
SK: Kaj lahko pričakujemo?
BK: Bo prišlo novo življenje?
M: (previdno vstopi) Bo prišlo, seveda bo prišlo. Saj vedno pride. Pa še petero vas je, če seveda ne štejemo brezgibnih, brezimnih in sploh brezumnih treh fosilov.
FO: Matilda, si ti že bila tam?
M: (brisi prah z neko požvečeno cunjjo) Seveda ... (se zasmeji) Saj jaz sem vendar kar naprej lam!
RO: Pa kje vendar?
M: Ja, tam, kamor boste kmalu odšli tudi vi, upam ...
SC: Kako? Kdaj? Kam?
M: Ničesar ne izdam. Čar je ravno v tem, da nikdar ne veš ... Vse je odvisno od želje ... in od tiste močne neizpolnjive

slutnje ...
SK: Pa nehaj že vendar plesati s to pokvečeno cunjjo, kje si jo sploh dobila?
M: Žal ti moram priznati, da človek pač tudi po smrti nima miru. Jaz sem pač rajši prišla za cunjjo, ti Krof povoženi!
BK: Dovolj! Saj si tako že preveč izdala! Kdo je povožen in kdo ne, o tem v tej hiši odločam jaz!
M: A tako ... potem mi pa povej, kdo bo naslednji!
SC: Kdo je sprožil spet ta stari spor?
FO: (Matildi) Vidiš, kaj si storila! Kaj bomo pa zdaj?
M: Pihali boste!
RO: Pihajmo, otroci, da bomo odgnali zmaja!
(Vsak upihne svojo svečo.)
SK: Jaz sem pihnil prvi!
SC: Jaz sem pihnila z andohtjo!
BK: Jaz sem pihnila z nasmehom na ustih!
RO: Jaz sem pihnil do konca!
FO: Jaz sem pihnila, kot bi šlo zares!
M: Naj večno se vas drže tekmovalni prastrahovi! Niti po smrti niste dostojni svojega človeškega poslanstva! Kar naprej nekaj tekmutujete, čeprav ste bili že z rojstvom postavljeni pred obličje smrti.
SK: Kako se pa obnašaš? Kdo pa misliš, da si?
M: Kdo le? Lastnica prednatale posthumanizirajoče uniseks megakorporacije, ki skrbi za reprodukcijo vizuelno podprte ekstralateralne megaencefalosukcije poslednjih kastracij dreka, ki si ga vt spodobite imenovati celo možgani!
(Vsi onemijo, Matilda odide.)
RO: (tiho in resno) Možgani večnih mrtvecev.

SINOPSIS ... DOMI VREZEC

Če si nadarjen to tovarišice učiteljice hitro ugotovijo. Tako je Domi že od 5.-ga razreda osnovne šole naprej pošiljal svoje literarne poskuse raznim časopisom. V gimnazijskih letih je objavjal v reviji Mentor, škofjeloškem Sejalcu ter v šolskih časopisih. Poleg čiste literature je gojil tudi polliterarne prispevke, nastale v družbeno kritični maniri. Tudi sicer je zelo družbeno kritično nastrojen, o čemer pričča izbira študija: sociologija na FDV-ju. Poleg pisanja se ukvarja še z glasbo, kjer po njegovem kritičnost najbolj pride do izraza in udarne moči. Glasbo spremljavo performansi. Gledališče mu ni tuje. Rajši kot pod odrom je na njem, kot igralec in režiser. Kajti z odra lahko človek gleda zviška, ni mu potrebno biti tiho in pri miru, ter uživa v vlogi napisani prav zanj. Napisal je tri drame, dve uprizoril, zadnja pa le še čaka na oživitve. V njih rad poudari staroslovensko poslanstvo in uporablja satirično-arhaičen jezik. Domijevo vodilo: "Kolikor dolgo čuješ kričati svinje, dotlej veš, da boleš se lahko ravzname."

K. Ž.

SINOPSIS ... SAMO ANDRENŠEK

Samo je absolvent kemije. Njegove pesniške korenine segajo v srednjo šolo, ko se je začel zavediti sebe in si iskati svoj prostor pod soncem. Za pesmi pravi, da jih je pametno zapisati, da se ne izgubijo v pozabi, ki je močnejša od spomina. Kadar piše se umakne v tišino, samoto in pesmi se kar same pišejo. Primerja se z računalnikom. Ko potegneš vtič iz vtičnice, ga izklopiš, za kolikor dolgo želiš. Tako se izklopi tudi sam, zato da se predaja ustvarjanju. Verjame svojemu občutku, saj brez njega pesnjenja tudi ne bi bilo. Prizna, da včasih kakšno pesem tudi raztrga. V pesmih je najbolj prisoten neprestan kontakt z ljudmi in samim seboj. Vsaka njegova pesem je odsev resnice v procesu vrednotenja sveta. Poleg poezije se navdušuje nad tekom, nad ekstremno dolgimi progami. Pretekel je za več kot maraton. "Med tekom se ti marsikaj utrne, vse kar počneš je naravno, neke vrste meditacija. Skoncentriram se na dihanje in tečem." Včasih se zgodi, da pozabi, kje je pravzaprav bil, uide mu spomin, toda porajajo se mu posebne misli. In ravno te misli, se kasneje znajdejo v njegovih pesmih. Mimo pesmi ne more steči, ker se v njih odslkava pravzaprav sam. "Vsakdo, ki pesem prebere, je pesnik na novo. Hvala pesniku v človeku, ker je interpretiral del mene!"

K. Ž.

RAZPIS ZA ŠTUDENTSKO KRATKO ZGODBO

PROPAGANDA

Kersnikova domačija na številki štiri istoimenske ulice, v prvem nadstropju, sektor kultura, v boju za ohranitev slovenskega jezika in pisane besede odpira svojo možno tistim študentom, ki so že odpali zimsko spanje in jih še ni napadla spomladanska utrujenost ter jih vabi k odpiranju svojih ustvarjalnih kanalov ali k izgraditvi novega fikcijskega sveta ter ostalih neobstoječih in abstraktnih konstrukcij znotraj pisane besede. Medij je neskončen.

FORMALNO

ŠOU v Ljubljani - Enota za kulturo tudi letos razpisuje natečaj za najboljšo kratko zgodbo, ki naj ne presega dolžine štirih klasičnih tipkanih strani (8000 znakov). Strokovna žirija v sestavi Andreja Blatnika, Mitje Čandra in Dušana Šarotarja bo med prispelih tekstov razdelila tri nagrade v skupni vrednosti 100.000 SIT (50.000 SIT, 30.000 SIT, 20.000 SIT), ob tem pa tudi predlagala širši izbor zgodb za natis v posebni knjigi, ki naj bi izšla predvidoma letošnjo jesen.

URADNO

Zgodbe v treh izvodih, označenih s šifro, je potrebno poslati na naslov ŠOU - Enota za kulturo, Kersnikova 4, 1000 Ljubljana najkasneje do 15. aprila 1997. Pošiljka mora vsebovati tudi posebno, s šifro označeno kuverto, v kateri naj bo ime in priimek, naslov stalnega bivališča in po možnosti telefon avtorja ter originalno potrdilo o statusu študenta na ljubljanski univerzi.

BLIŽNJE PERSPEKTIVE

Rezultati bodo razglašeni v mesecu maju na posebni prireditvi v Galeriji ŠOU kapelica, naslednji dan pa bodo objavljeni tudi v osrednjih slovenskih medijih.

POSEBNE ZAHTEVE NAROČNIKA

In še opozorilo: dejstvo, da gre za natečaj za najboljšo študentsko kratko zgodbo, še ne pomeni, da se morajo zgodbe ukvarjati s študentskim življenjem, nasprotno, tematika je povsem poljubna, edini pogoj za sodelovanje je status študenta! Kot naročnik Mitja Čander, kot copywriter KARLA ŽELEZNIK.

PESMI S SAMOE

belo

Črno je skrivnost vrača in borca,
črno je jasna moč,
črno je tišina in zbranost,
črno je noč brez konca,
črno je belo onkraj sonca.

za album

Trenutek
v kolesu večnosti.
Trenutek
za spomine,
trenutek,
poln radosti, topline.
Napetost raste, večnost rasteza,
smeh vrisne, bližina bližine vsega - še trenutek...
... KLIK!
in ostanem sam - kako je mraz.
Poskrbljeno je
za spomine;
trenutek
je okamenel v polje
celulotidne tišine.

zbogom

Ko smo odhajali,
so se od nas poslovili,
prijazno in srčno,
poslovili z vinom in smehom,
mi pa nismo vedeli, kaj to pomeni.

Molčali so, niso rekli
zbogom, in mi smo odhajali
kot slepci in pohlevna.
Bili smo brez prihodnosti
in brez zgodovine.
Bili smo za vsak slučaj.

Razsuli so nas povsod,
naša telesa bi prestregla
špliterje - vsaj za nekaj časa.
Bili smo zakasnilni čas -
za odločitve.

Bili smo, kot da nas ni,
tako, za vsak slučaj,
bili smo meseni balast.
Bili smo, hvala bogu,
večina nas je še,
a ostalim rečem zbogom.

priče

Smo v izložbi.
Neme priče.
In si zavidamo blago,
ki nas k nakupu
kliče.
In vsak
v tem nemem krču
kliče, kliče.

veliko
sonce

Kamor koli pogledam,
sonce;
sonce v žepu,
sonce v laseh,
sonce v kleti,
sonce v očeh,
sonce na nebu
in pod njim,
vse je eno samo
rumeno sonce
in jaz deček
pod njim.

mala šola spolne ljubezni

DOTIK

Dotiki med drugim predstavljajo začetek in konec telesne ljubezni. Tudi začetno strahopetno rokovanje se lahko na koncu prelevi v strasten objem. Dotik ni samo oče nežnih občutkov, je tudi najosnovnejši izmed naših petero čutil. Zaznava bolečino, temperaturo in predvsem ugodje. Verjetno se nas tudi veliko strinja, da je bolj dobrodošlo čudovito božanje kot slab spolni odnos.

Znanstveniki so ponovno odkrili moč dotikov. Ti pomirjajo ali vznemirjajo, nasploh pa omogočajo prijetno počutje. Božanje je sestavni del telesne ljubezni. Zakaj se potem toliko ljudi tega izogiba? Drži, da le to lahko preveč razdraži. Ovira nas tudi strah, predsodki, obramba. In seveda, naša kultura zahteva zadržanost. Vendar če se dotikov redno branimo, te potrebe zakruijo.

Kadar se lotevamo božanja ljubljene osebe, je priporočljivo upoštevati nekaj splošnih usmeritev oziroma ugotovitev:

- božaj po občutku
- dotiki naj bodo nežni
- posebej sprejemljivi za dotike so tisti predeli telesa, kjer se dotikata koža in sluznica
- božanje dela telesno ljubezen res čudovito
- za svojevrstne načine izražanja dotikov (ščipanje, stiskanje, gnetenje, puljenje) najprej previdno preveri, če tudi partnerju to dejansko ustreza
- božaj s toplimi rokami

Si vedel(a)?

- koža moškega je debela nekako 2 mm do 4 mm, medtem ko je pri ženski njena debelina približno 1 mm
- najbolj občutljivi in vzdražljivi so tisti deli, kjer je koža najtanjša (pazduha, veke, ustnice, spolovilo)
- pravo telesno zadovoljstvo prihaja preko stikov s kožo
- nekatere ženske lahko že samo z božanjem doživijo spolni vrhunec

PETER ROCK

Odvisnost

Naša civilizacija se stara, a hkrati poneumlja. Ogromna populacija je spremenila veliko stvari v naši zavesti in spremenila dojemanje tega sveta do točke, kjer se prične samouničevanje, ki je lastno nekaterim živalskim vrstam. Ukvarjamo se z nešteti stvarmi, ki naj bi nudile boljše življenje in odpravljale bolezni. Kljub vsemogočni medicini ostajajo problemi, vendar največjega od vseh vedno gladko spregledajo. Tako smo se spustili v podrobnosti vseh problemov, da smo pozabili na odvisnost, ki je ena od najhujših rakastih ran današnje civilizacije. Pri besedi odvisnost si večina predstavlja problem drog in vse posledice, ki jih prinaša njihova zloraba. Skoraj vsi pozabljajo, da so droge le en majhen del pošasti, ki se imenuje odvisnost. Koliko ljudi ne more živeti brez jutranje kave? Koliko ljudi nujno potrebuje svojo dnevno dozo sevanja s televizijskega ekrana? Ne pozabimo na tablete, alkohol, sladkarije in vse druge snovi, ki jih podzavest potrebuje. Ljudje smo morda celo malce preveč prilagodljivi, zagotovo pa se z nami preveč zlahka manipulira. V osemdesetih, ko so diskoteke doživljale višek, so ugotovili, da obstajajo primeri, ko pride do zasvojenosti z žarometi v diskoteki in telo potrebuje svoj odmerek bliskanja luči in frekvenc z zvočnikov. Kakšna neumnost. Ljudje smo odvisni od toliko stvari in še vedno si izmišljamo nove oblike. Kot da si nihče ne želi svobode. Odvisni smo od mestnega prometa ali temperature olja v našem avtu. Ne moremo živeti brez telefonov, interneta, Jack Danielsa, seksa in celo prepiranja. Vsako pomanjkanje za nas (navidezno) pomembnih stvari se odraža v stresnih situacijah. Vlada teh posledic ne

opazi. Izračunali so le, da droga prehitro pobija ljudi, ki družbi še niso dali svojega dela. Če bi ubijala dan po vstopu v penzijo, verjetno ne bi motilo nikogar. Še vedno gre preveč denarja za zdravstvo. Aha, tobak ubija prezgodaj in stane preveč. Prepovejmo tobak. Počakajte še nekaj let in prepovedali bodo tudi sol. Kako zgrešen pristop. Prepovej otroku kaditi in stekel bo za prvi vogal ter prižgal cigareto z večjim užitek kot kdajkoli prej. Odrasli ljudje niso prav nič drugačni. Odrasli so namreč le postarani in zagrenjeni otroci, vlada pa v tem prednjači na vsej črti. Vsi problemi se rešujejo s prepovedjo in s kriminalistiko. Namesto da bi ljudi vzgajali v osebe, ki so se sposobne soočiti z izzivi, ki jih prinaša življenje, vzgajajo robote s programom, ki le še bere spisek dovoljenih in prepovedanih stvari. Mladina kadi marihuano in zaradi tega zganjamo vik in krik. Govorijo o naraščanju uporabe drog in prehajanju na trše droge. Gospoda naj si omislijo izlet v Amsterdam in ogledajo njihovo statistiko o odvisnosti. Legalizacija marihuane je zmanjšala odvisnost, ker se nanjo ne gleda več kot na demona, ki ga je potrebno ukrotiti. Indijanci so žvečili kokine liste stoletja brez večjih psihičnih problemov. V ZDA je poraba alkohola med prohibicijo preseгла vse rekorde. Primeri se kar vrstijo, vendar še vedno ne poženajo možganske tekočine odgovornih v pravo smer. Kdaj bodo ugotovili, da prenos parlamentarnih zasedanj poneumljajo in jih prepovedali? Kaj je torej odvisnost? Nekaj brez česa ne moremo? Pred nekaj leti so govorili, da Slovenija ne more živeti sama brez Jugoslavije. Drugi so si želeli neodvisnosti in

sanjarili. Skupaj smo dokazali, da je to možno. Kaj je torej za nas nujno, od česa smo odvisni? Moramo kaditi? Moramo sproščati napetosti s prepriom ali pretepom? Droge so le najvidnejši primer odvisnosti, ker so posledice zlorabe pač najhitrejše in najhujše. Druge oblike delujejo manj vidno in počasneje, a so posledice lahko prav tako hude in pretresljive. Zato je ozdravljenje odvisnosti od drog najlepše vodilo v osvobajanje od vseh drugih stvari, ki nas dušijo in jemljejo življenje. Odvisnost od drog je namreč tako telesno kot psihično narave. Telesno očiščenje še ne pomeni ničesar, če se zavestno ne odločimo o prenehanju uporabe. Edini način za prenehanje pa je, da se začnemo zavedati tega, nato pa si privoščil daljše spanje. Zveni zelo preprosto, vendar, ko se enkrat odločite, ostane le še kratkotrajna fizična bolečina. Vse je le v glavi ali kot pravi Sheryl Crow: "Če te veseli, ne more biti tako slabo." Svoboda je opcija, izberite.

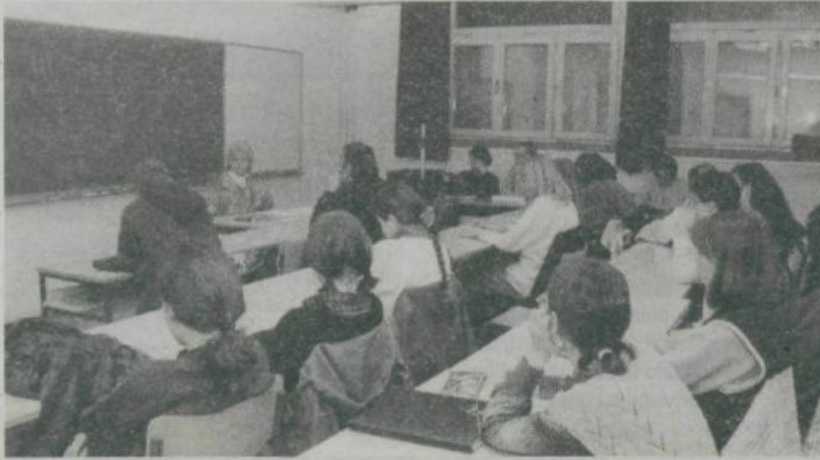
PRIDIGOHOLIK

Zdrava vegetarijanska prehrana za študente - projekt ŠOU-a

Eden izmed namenov projekta ŠOU-a - Zdrava vegetarijanska prehrana za študente - je izboljšati vegetarijansko prehrano oziroma obroke, ki jih študentje dobijo za bone v Ljubljani. Vse prevečkrat so ti obroki nekalitetni, zato si vegetarijanci raje sami kuhajo doma. Kajti gostinci zabelijo kakšne zelenjavne krožnike z malo šunke ali kakšno mesno polivko (za boljši okus). Želja študentske sekcije Organizacije vegetarijancev Slovenije je, da bi lahko za vsak študentski bon za prehrano dobili dober in kvaliteten vegetarijanski obrok.

Vodja projekta, Tea Dronjič, je o projektu dejala: "Eden izmed ciljev je, da želimo zdravo vegetarijansko prehrano in samo vegetarijansko predstaviti študentom tudi preko predavanj in vegetarijanskih kuharskih tečajev. Na Filozofski fakulteti, ob pomoči študentskega sveta FF, že pol leta tečijo tematska predavanja Vegetarijanstvo in zgodovina, zdravje, ekologija, ekonomija,

etika ... Ta sklop predavanj bi želeli nadaljevati tudi na kakšni drugi fakulteti in drugod po Sloveniji - v Novem mestu, Kranju, Mariboru in Novi Gorici - ter s tem omogočiti možnost izobraževanja širšemu krogu študentov na področju dietologije,

higienizma ter same zdrave prehrane in izbire.

Menimo tudi, da je potrebno, da bi na ŠOU-u delovala Komisija za določitev standarda kvalitetnega vegetarijanskega obroka. Le-ta bi lahko na tem področju veliko naredila za

izboljšanje nivoja in kvalitete obrokov hrane, saj ocrtvi sir in tatarska omaka, solate in zelenjavni krožniki (zabeljeni s šunko) vsekakor niso dovolj za kvalitetno prehranjevanje na bone tekom celega meseca in leta. Ob tem ne velja pozabiti, da so v Sloveniji kot vzrok smrtnosti boleznih srca in ožilja na prvem mestu. Več kot 90% boleznih srca in ožilja, ki so vzrok več kot polovice smrtnih primerov v ZDA, pa lahko preprečimo z vegetarijansko prehrano. In število vegetarijancev se povečuje. V VB jih je 8 milijonov, v ZDA 25% mladih, v Sloveniji pa je položaj primerjalno podoben.

Nekateri standardi zdravega obroka so že določeni, vendar ne upoštevajo aspekta vegetarijanske prehrane v celoti (kot so primeri bolj ekstremnih veganov, fruktarijancev in presnojedcev). Dejstvo je, da je specializiranim vegetarijanskim restavracijam težko shajati (Yam je preusmeril ponudbo). Zato bi bilo nujno

potrebno kvalitetno vegetarijansko (še posebej laktovegetarijansko ali mlečnovegetarijansko) ponudbo v restavracijah, gostilnah in picerijah povečati in določiti minimalne standarde, kar je mogoče storiti s pomočjo komisije. V aprilu bodo pri projektu v sodelovanju z revijo BIO novice izvedli tudi anketo med slovenskimi študenti o njihovih prehrabnih navadah, začeli pa bodo tudi s težko pričakovanimi vegetarijanskimi kuharskimi tečaji. Za maj je predvidena izdaja zbornika o vegetarijanstvu (v katerem bo strnjen sklop člankov iz cikla predavanj na Filozofski fakulteti, rezultati ankete in recepti), manjša akcija za promocijo zdrave vegetarijanske prehrane in občni zbor študentske sekcije OVES-a. Vse, ki vas vegetarijanstvo zanima, pa vabijo na predavanja na FF ob torkih ob 19h v predavalnici 03.

MATEJ POLJANŠEK - FF

nagrada križanka

avtor: TŠ	monosa- harid	Afroditin ljubček	poredn-ost		pevec Resnik	Inesa Kravets	diktat	4. vokal		del košark. igre	okoren človek
groba tkanina				alkohol. pijača ž. ime					reka Pad Robert Novak		
kmečko življenje								termin babica			
vrč						TV oddaja zrakoplov					
samožadov oljev.									mera za površino		
am. ten. igralka Garrison					kostum. Vogelnik seks				razl. črki Matjaž Tanko		
starožid. kralj				Svet Peter točka			ime potoplj. ladje	angl. ime Igor Sovič			
	antično mesto	bivša gimnaz.	tek preb. irske						25. črka abec. firma		
gl. mesto Libije									tona drž. v Ameriki		sadež
meteor								črna ptica evr. reka			
pevec Junkar					priroda dan. igr. Nielsen						
ilo							m. ime zdravilo				
atletski klub			Murska Sobota	slinavec Sonja Lokar							osvobo. fronta
ledveni zrezek								ima ga vsaka posoda			
1. črka abecede		škodljiva zel					medn. atlet. org.				

Nagrajenci križanke so: Lucija Baznik, Mirjam Čuk in Maja Baznik.

Nagrajencem čestitamo in prosimo, da pridejo po nagrade v uredništvo Tribune vsak četrtek med 12.00 in 13.00 uro. S seboj prinesite osebni dokument.

Rešitve nove križanke pošljite v uredništvo Tribune do 25. 4. 1997.

Dandanes je težko biti nor, kajti veliko je spodrivanja.
Kdor ne dela, naj vsaj je.
Ne ogrožaj nevarnosti.
Zakaj obstajamo? Zato!
Kaj? Kar nekaj!
Osel gre samo enkrat na led, ampak jaz sem človek.
Vsak ima dober okus - zase!
Sem, torej sem!
Ej, til Eh! ni važno.
Danes sem rešil življenje nekemu hrošču.
Tudi hrana gre skozi želodec.
Najbrž mora biti kar lepo, če imaš pospravljeno sobo.
Pustimo smrt za konec ...
Smrt je dedna!
Sreča nikoli ne počiva!
Ljudje so povsod enaki, le izjeme so različne.
Ženske ni težko najti, težko je najti pravo žensko.
Ne hvali seksa pred orgazmom.
Ve se, kam smo prišli s sodobno glasbo. Na boben.

Kdor ne dela, naj vsaj je.

Obrnil mi je hrbet in pokazal svoj pravi obraz.

A ta voda prepušča?

Koliko stvari bi z veseljem odvrli, če se ne bi bali, da bi jih kdo drug pobral.

Stisnimo zobe, jezik je naše največje bogastvo.

Majoneza in njeni derivati

Space. The final frontier.
Kapetan Picard, medzvezdna TV ladja Enterprise, 376.
nadaljevanje, ko mu je namajonezan košček kruha padel na
tla, seveda z namazano stranjo navzdol

Kot sem že rekel, je majoneza eno tistih mašil, ki ogabni jedi da nekako približen okusnih okus. Rabiš jajca, gorčico, limono, sol, olje, multipraktik ali kaj podobnega, hm... Dovolj bo.

Kako že gre? Aha. Ultrasveža jajca. Mislim, morajo res še topla bit. Ko jajček ubiješ, takoj vidiš, kako staro je. Bolj, kot je svetlo in bolj, kot se ti rumenjaki (še cel) razleže, slabše je. Okej. Imaš lepa, sveža jajca. Lepo na sredini ga počiš, previdno razpreš (lupinca mora bit čimbolj cela - zato ga počiš ob oster rob - recimo, nož). Potem rumenjaki prekladaš iz ene polovice lupine v drugo. Na ta način - lejga tiča! - beljak vedno pade mimo, rumenjaki pa je vedno bolj RUMENJAK. Potem ga flikneš v spešl posodo, kjer se bo odvijalo miksanje. Recimo, za en party, bo 5 rumenjakov čisto dovolj. To pride malo več kot pol kile majoneze. Rumenjake posoliš, frcneš za en mišji dr*kec zemfa, in par kapljic lemon džusa brez dodatkov in pešk. Mikser mora teči počasi. Multipraktik na najpočasnejše, če ne, moraš s tistim, starinskim, ki ga moraš še v roki držati. Ko miksaš, NE SMEŠ PREKINITI! Mora laufat. Nekaj časa miksaš na suho samo tiste rumenjake z zemfom in limono. Šele čez čas, ko bo zadeva začela postajati nekoliko bolj kompaktna, začni ZARES PO KAPLJICAH dolivat olje. Pri petih jajcih, nekako pol litra. Na začetku imaš en sam nagrajev olje, se bode v piskru miksalno jabece in olje, skupaj pa se ne bo zmešalo NIKAKOR (v tem primeru lahko mirno vržeš stran). Torej, kar naenkrat bo mikser bolj s težavo tekel. Takrat lahko kapljice olja spremeniš v TANEK curek. Poskusiš. Če je premasten okus (???), dodaš limone. Če ima okus po olju, dodaš zemfa. Čisto malo, malkice. Najboljša majoneza je tista, ki se kar v kepar kodrlajsa po piskru (ampak to se ne zgodi vedno). Takrat je mayo fertik. Opažanje: če je šlo vse v redu, opaziš, da je tvoja majoneza predvsem bolj rumena, kot običajne majoneze. Znak, da so bila jajca res sveža in olje, kot se zagre.

Kratki tečaj tujih jezikov

Za vse, ki potujejo po deželah cirilicne klinopisave, je tu nekaj nujno potrebnih besed. Najprej nekaj uradnih besed s sovjetskimi dežel:

- multipraktik - kuhneni kombajn
- vžigalica - spička
- avto - mašina
- sendvič - buterbrod

Neuradno lahko uporabite tudi druge besede:

- rusko: pralni stroj - perestrojka
- umazani Bill Clinton - Černobil
- srbsko: mamin okostnjak - kevin kostner
- delaven poriva dič - Radovan Karadžić
- nežno hišen - Milan Kučan

A. N.

TRIBUNASKOP

OVEN

SPLOŠNO: Oven želi izstopati iz množice in premore veliko volje in želje, da bi uspel. V bistvu je nezapleten, neposreden in se zna spoprijemati z vsakodnevnimi življenjskimi težavami. Zavidanja vredna in prepričljiva je njegova sposobnost, da jasno vidi pomembne odločitve.

LASTNOSTI: Pustolovski, pogumen, zanesenjaški, živahen; samoljuben, hitre jeze, nepotrpežljiv, predrzen.

Osebnost: Velika mera odločnosti omu pomaga, kadar se odziva na izzive.

ŽENSKA: Za žensko - oven velikokrat velja, da je ljubka, če že ne kar lepa. Od vseh najlažje živi brez moškega, ne pa brez ljubezenskih zapletov. Všeč ji je (nepretirano) laskanje. Njen moški ne sme biti niti gospodovalen niti copata. Ob njej ni dolgčas. Je darežljiva, razen v ljubezni. Ljubi za zmeraj ali pa sploh ne. Uživa v moški družbi. Zase zahteva vedno popolno svobodo. Sposobna je globokih strasti. Vzburji jo slabo oblačenje partnerja, neprimerno obnašanje - ona v tem nikoli ne razočara. S partnerjem ima pogoste in globokoumne pogovore. Pričakuje občutek skupnosti in družabnosti. Redko se pritožuje zaradi utrujenosti ali bolezn. Kot družica je poštena in čustvena, zvesta in vznemirljiva pa čeprav nekoliko gospodovalna in presamostojna.

MOSKI: Za ovna je značilno divje in burno življenje, obilica dogodkov in razgibanosti. Zelo rad zahaja v družbo, je vročekrven in nestanovit. Je dokaj ponosen. Enkrat te preplavi s strastjo, naslednjič z ledenim tušem. Dejansko ga kar razgaja od samih domislje in usvarjalne moči. Je nestrpen s počasneži. Včasih se hitro razburi in mu v jezi kaj uide, kar pa kasneje obžaluje. Ko ljubi, ljubi zares. V ljubezenskih zadevah pa je preveč nagel, včasih tudi nepremišljen. Naglo se zaljubi pa tudi hitro ohladi. Je bleščec in očarljiv, z lahkoto lomi ženska srca. Rad govori in se ponaša z izbrano govorico. Občuduje uspešne. Ceni dobro hrano.

M: Ta vžgalica se pa noče prižgati!
H: Zakaj?
M: Pojma nimam... včeraj je še delala!

Q: Kako se na Gorjancih prepozna intelektualca?
A: Ne premika ustnic, ko bere.

- "Ljubim te", pravi tulipan vrtnici.
- "Jaz tudi tebe."
- "No, potem pa pokličiva čebelo."

Pride dedek na pregled k zdravnici. Po krajšem pregledu ga zdravnica vpraša: "Koliko ste pa stari, gospod?"
"Ja...90 let."
"Hja, vam pa ne bi dala!"
"Sej jaz tudi ne bi mogu!"

Čez nekaj dni:
- "Ljubim te", zopet tulipan vrtnici.
- "Jaz tudi tebe!"
- "A pokličem čebelo?"
- "Ne morem, imam fotosintezo."

ROMANTIKA

Se nekaj malega za nas, večne romantike. Kako si narediš ultramegabumpsplaš večer, ki ga bosta še dolgo pomnila? Easy, Mucy, čisto easy. To sva naštudirala z eno jako fino mlado damico nekaj let nazaj.

Večer

Nepogrešljiva stvar pri tem je potenciometer za luč v dnevni sobi. Daj luč na pol jakosti. Vse naj bo na pol.
Kako se obleči in kako spedenat, moraš gledati kje drugje, to je kuharska knjiga, bajdevej. No ja, naj bo obleka taka, da gre rada dol. Punce svila, tipi Levi's 501 na gumbce. Stereo naj bo na nežno tiho nastimam, sveče naj veselo gorijo, šampanjec naj bo ohlajen na točno tisto temperaturo, ki piše na nalepki. Saj že veva, katerega - Igristoe, Moravia, Don Perignon in podobno. Made in Slovenia žal ni quality. Na krožničku sveže stepena smetana on povrh lepe jagode. Manjše, kot kupiš, več okusa bodo imele. Ne sladkaj tistega - v kombinaciji s penecim vinom ti sladkor kar ožema jetra in ledvica. Potem kar naenkrat pogruntata, da sploh ni treba imeti prižgane luči, saj sveče gorijo, ne?

Noč

Kaj tipa požene? Tisto, kar je pod obleko. Naj naj je svila. Ali pa bele čipke. UMMMMPH! Prsti drsijo po njej, mehko valovi in skriva-odkriva, draži, vpije po še. Če je svila, je najboljša beige. Barve kože. V postelji naj ne bo kontrastov. Črno-belo je v redu, ko si v večerni obleki, ko sta v postelji pa naj bo vse barve kože. Bolj, kot nežno začneš, bolj divje je, ko vama enkrat stroja šibata pod polno paro.

Jutro

Zbujanje. Oči se zableščijo v poltemi jutru. Na nahtkaslu vaju čaka zapečatena steklenica - Jack Danielsa v piskru od šampanjca - v ledu (vendar ga piješ straight, brez ledu - led je za mehkužce). Zraven krožnik lepih celih rdečih jagod. Jagoda, jagoda je kakor glavica, ona zagriže vanjo, strastno, hrustljivo. Jeziki zaplešejo limbo in kar naenkrat je vse spet polno moči in želje in še...
Gresta pod tuš. Tam si spereta ves švic in svinjarijo od tiste stepene smetane, vendar tam nista zaradi higijene. Kapljice vroče tolčejo po vajini razdraženi koži in rajcajo, dražijo še bolj, prepusti se jim. Kot da bi plavala v šampanjcu.
Otroci iz tega zakona bodo prav gotovo čisto usekani.

x STRIP y

Tilen STRIP Jošar

KARTOTEKA: Tilen Jošar, 1973, bivol, ribi

STRIP IN JAZ: 1979, Komandant Mark v ediciji "Zlatna serija"

VIRI NAPAJANJA: do pred kratkim Dylan Dog, potem ko pa sem opazil, da tudi to spada med 90%, o katerih bo še govora, pa nič omembe vrednega

PREDAL: bolj ali manj uspešno težim k realizmu

DNEVNI RED USTVARJANJA: čez dan polnjenje baterij s čekanjem po listih, lističih in robovih časopisov, ponoči strip (tudi do 6.00)

POGON: smrt

PODLAGA: poln želodec, mir in tišina v krogu dvajsetih metrov, poln zavojček tobaka

PRIKLIJUČKI: "Seleshamer", svinčnik, pero, čopič, tuš, laviran tuš

EPP: ena največjih in najbolj zamotanih umetnosti: stripar mora biti hkrati risar/slikar, scenarist, scenograf, režiser ...

(Zavedati pa se moramo, da je (tudi po Murphyju) 90% vsega sranje!)

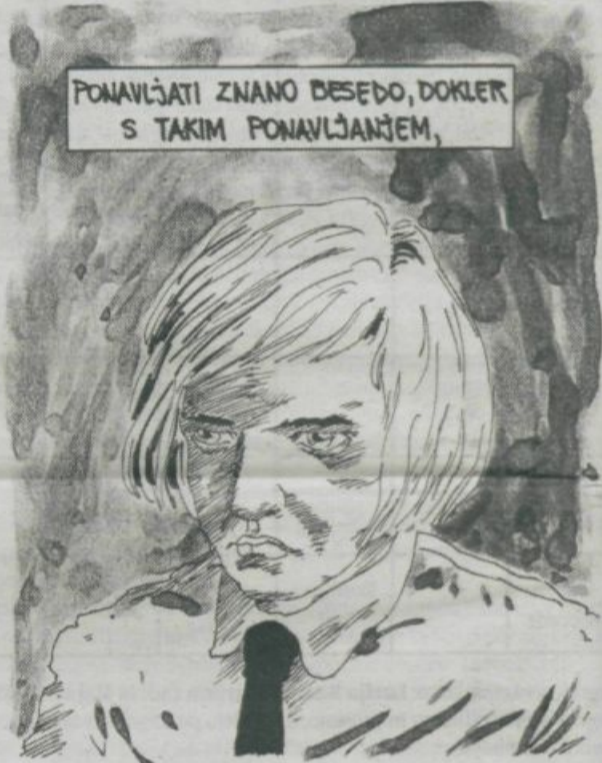
NAJLJUBŠA NOČNA MORA: Umiram in z menoj ves svet.

ATVOMOTTO: Kakšnega uspeha?!

POSEBNE ZASLUGE: nimam

V OBLAČKU: Karla Železnik

ZIVLJENJE

Štoparka

Mirna topla poletna noč. Frajer se pelje iz Celja v Ljubljano, ko naenkrat opazi neko štoparko. Ustavi avto in bejba ga vpraša, če gre v Ljubljano.
Frajer odgovori: "Ja, ampak pod pogojem, da te trikrat dol dam. To je tarifa."
Bejba malo okleva, nato pa pristane. Tako se peljeta do Domžal, ko pride čas za plačilo. Frajer parkira in se vrže na delo.

Opravi prvi del, opravi drugi, ko pa je bilo treba še tretjič, se je pojavila napaka na orodju. Ko vidi, da ne bo slo, ji reče naj malo počaka. Nato gre k cesti in ustavi prvi avto: "Posluš, mam problem. Mam eno bejbo, k sm ji reku, da jo bom trikrat, pa ne morem. A bi me rešu, da se ne bi osramotil? Jaz te peljem do avtomobila, ti pa sam nared, saj v temi ne bo opazila razlike."

Tip pristane. Ravno sta se dobro razgrela, ko kar naenkrat odnekod policaj usmeri luč nanju in zakriči: "Ja kaj pa vidva tle počneta?"
"Jaaaa", jeclja tip, "f*k*m svojo ženo."
Policaj se zmede: "Oprostite, nisem vedel, da je to vaša žena!"
"Ma, sej jest tud ne, dokler niste uperili te luči vame!"